

431 Mss.

ਪਰਮਤ ਕਰਮ ਸਾਖੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮ

(ਮਧੁਰੀ)

ਕਰਮ ਤੇ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਕਰਮ ਦੇ ਨਿਰਮਲਤਾ

3137 324
5/1/1900

ਕਉ

431
1/1/1900

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਨਮਪੈਤੀ ਬੇਨਾਨ ਕਜੀ ਕੀ ॥
 ਬਾਬੇ ਕਾ ਕੋਲ ਲਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਤੁ ਨਿਸਤਾਰਨਾ ॥ ਇਮਾ ॥
 ਕਲਜੁਗਾਦਿ ਜਬ ਬਾਨਾ ਨ ਕੁਹੈ ਜਿਨ ਮਿਆ ॥ ॥ ਸਿਮਤੁ ੧੫
 ॥ ੩੬ ॥ ਮਹੀ ਨਾਵੈ ਸਾਖਾ ਹੁਦੀ ਝਿਤੀ ॥ ਚਾਦ ਨੀਰਾ ਤਮੀ
 ਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਲੇ ਪਹਰਾ ਤਰਹ ਦੀ ਕਉ ਜਨ ਮਿਆ ॥ ਮਨ ਹਰ ਸਬਦ
 ਪ੍ਰਮੇਸ ਕੋ ਦਰ ਬਾਰ ਬਜੇ ॥ ਤੇਰੀ ਮਕਰ ਹੁਦੈ ਦਤਿ ਮਾਂ ਮਸਕ
 ਰੁਕੀ ॥ ਚਉ ਸਾਠਿ ਜੋਗੀ ਬਧ ਜਹ ਦੀ ਗਛਿ ॥ ਜਤੀ ਮਾਂ
 ਨ ਮਸਕਾਰੁ ਕੀ ॥ ਜੇਰੁ ਗਤੁ ਹੋਇ ਜਗਤੁ ਨਿਸਤਾਰਨ ਕਉ ਜਨ
 ਮੁਲੀ ॥ ਇਸ ਕਉ ਨ ਮਸਕਾਰੁ ਕੀ ॥ ਭਬਕਾ ਲੁਖੀ ਜਾਤਿ
 ਵੇਰੀ ॥ ਤਿਲਵੀ ਰੀਗਾਇ ॥ ਏਕੀ ਵਸਦਾ ਬਾਹਿ ॥ ਬੇਜਨ ਮੁਖਾਇ ॥
 ਵਰੁ ਹੋ ॥ ਲਗਾ ਬਾਲ ਕਾਨਾਲ ਖੇਰੁ ॥ ਮਤੇ ਬਾਲ ਕਾਂਤੇ ॥

ਸਕੀਦਿਸਰ ਅਵਰੁਆਵੈ॥ ਅਤਮੇਅਭਿਮਾਸੁਖਮੇਸਰਕ
ਕਰੈ॥ ਤਬਥਾਥਾਪੰਜਾਬਰਸਾਂਕਾਰੈਇਮਾ॥ ਤਾਂਲਾਗਾਥਾਤਾਂ
ਅਰਾਅਕੀਅਾਂਕਰਨਿ॥ ਜੋਕਿਛੁਬਾਤਕਰੈਸੇਸਮਝਕੀਕਰੈ
ਉਸਤੇਸਭਾਕੀਸੇਦੀਨਿਸਾਂਗੈਇਮਾਵੈ॥ ਹੀਦੁਕਹਨਿਜੋਕੋਈ
ਦੇਵਤਾਹੈ॥ ਮੁਸਲਮਾਨਕਹਲੋਕੋਈਖੁਦਾਕਾਸਾਦਕੁਹੈ॥
ਤਬਥਾਥਾਥਰਸਾਂਸੇਤਾਹੈਇਮਾ॥ ਤਾਂਕਾਲਕਹਿਅਨਾਨਕ
ਤੂੰਪੜ੍ਹ॥ ਤਬਗੁਰੂਨਾਨਕਕਉਪਾਧੇਦੇਪਾਇਮਾ॥ ਪਾਧੇਕਉ
ਕਹਾਜੁਇਸਕਉਤੂੰਪੜ੍ਹਾਇ॥ ਤਬਪਾਧੇਪਟੀਲਿਖਦਿਤੀ॥
ਅਖਗਾਂਧੇਤੀਅਾਂਕੀਅਹਾਰਦੀਜੋਏਹੁਵੈਪੜ੍ਹ॥ ਤਬਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਉਕਾਦਿਨਪਾਇਮਾ॥ ਅਗਲੈਦਿਨਚੁਪਕਰਰਹਾ॥ ਤਾਂਪਾ
ਧੈਕਹਿਅਨਾਨਕਤੂੰਪੜ੍ਹਦਾਕਉਨਾਹੀ॥ ਤਬਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿ

ਮਾ ਗੁਗਮਾਸਾਪਟੀਅੰਗੁਗੁਨਾਨਕਲਗਾਪੜਨਾਤਿ-
 ਤੁਮੇਬਣੀਹੋਇ। ਸਮੇਸੇਇਸਿਸਤਿਜੇਨਮਾਜੀਸਭਨਾਸਾਹਬ
 ਏਕਕੁਇਮਾ) ॥ ਤਬਗੁਗੁਨਾਨਕਇਕਦਿਨਪੜੇਮਮਗ
 ਲੇਦਿਨਚਪਕਰਕੇ। ਤਾਂਪਾਧੇਕਹਿਮਾਨਾਨਕਤੁਪੜਦਾਕਿਉਨਾਹੀ।
 ਤਬਗੁਗੁਨਾਨਕਕਹਿਮਾਪਾਧਾਤੂਕਿਛੁਪਾਇਮਾਂਗੇ। ਮੇਰੇਤਾਈਪ
 ਤੁਹਿਮਾਚਾਹਦਾਹੈ। ਤਬਪਾਧੇਕਹਿਮੇਸਭਕਿਛੁਪਾਇਮਾਂਗੇ।
 ਜੇਕਿਛੁਬੇਦਸਾਸੁਰੁਪੁਸੁਪਾਇਮਾਗਾਧਾਪਾਇ। ਪੜੇਗਲਛਾਹੇ
 ਪਉਦੇਹੈਨ। ਇਹੁਜੇਪੜਨਾਹੈਸੇਸਭਬਾਦੈ। ਤਬਗੁਗੁਨਾਨਕਇਕੁ
 ਸਬਦਅੰਤਰਉਠਾਇਮਾ। ਸ੍ਰੀਗੁਗਾਦਿਚ। ਜਗਲਮੇਹਧਮਮ
 ਸਕਰੀ। ॥ ਤਬਇਸਸਬਦਕੋਪੜਕੇਗੁਗੁਨਾਨਕਜੀਕਹਮਾ।
 ਸੁਹੇਸੁਆਮੀਇਹੁਜੇਪੜਨਾਸੇਸਾਹਕਾਹੈ। ਸੇਮੇਸਾਹੈਜੇਮਸੁ

ਦੀਵੇਕੀ ਮਰੁਕਾ ਗਵ ਸਵਕਾ ਮਰੁਕਲ ਮਕਾਨੇ ਕੀ ॥ ਮਰੁ ਮਨੁ ਲਿਖ
ਟਹਾਰਾ ॥ ਮਰੁ ਜੇ ਲਿਖ ਜਾਤੁ ਉਮਾਇ ਮਾਕਾਂ ਜੀ ਜਲ ਲਿਖਿ ॥
ਜਿਤੁ ਲਿਖੇ ਸਭੁ ਦੇਵਾਰ ਹੋਨਿ ॥ ਮਰੁ ਉਜੇ ਲਿਖਣਾ ਹੋ ਸਚ ਕਾ ਸੇ ਮੇ
ਜਾਪੇ ॥ ਜੇ ਮਾਇ ਮਾਕਾ ਮੇ ਹੁਜਾ ਲਕੇ ਮਸੁਕਰੀ ਏ ॥ ਮਰੁ ਤਪਸਾ
ਕਾਕਾ ਗਵ ਕਰੀ ਮੇ ॥ ਮਰੁ ਇਹੁ ਮਾਮੀ ਤਰਿ ਕਿਛੁ ਭਉਪੈ ॥
ਤਿਸਕੀ ਕਲ ਮਕਰੀ ਮੇ ॥ ਮਰੁ ਚਿਤੁ ਲਿਖਣਾ ਹੁਕਰਹੁ ॥ ਮ
ਰੁ ਲਿਖੀ ਮੇ ਸੁਕਿ ਮਾਲਿਖੀ ਮੇ ਪ੍ਰ ਮੇ ਸਰਕਾਨ ਉਲਿਖੀ ਮੇ ਸ
ਲਾਹੀ ਲਿਖੀ ਮੇ ॥ ਜਿਤੁ ਲਿਖੇ ਸਭੁ ਦਿਵਾਰ ਮਿਟ ਜਾਹਿ ਬੇ
ਮੰਤੁ ਲਿਖੀ ਮੇ ਤਨੁ ਸੁਖੀ ਤਿਸਕਾ ਮੰਤੁ ਪਾਗਾ ਵਾਰੁ ਕਛੁ ਪਾਇ
ਮਾਨਾ ਹੀ ਜਾਤਾ ॥ ਜੇ ਹੋ ਪੰਡਤ ਜੇ ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਪਾਇ ਮਾਹੰਤਾਂ ਪਤ੍ਰਾ
ਮਰੁ ਮੁਕਤਿ ਭੀ ਪਤ੍ਰਾਇ ॥ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਨਾ ਪਤ੍ਰਾਇ ॥ ਸੁਣਹੋ ਪੰ

ਰੂਤਜਾਏਹੁਤੇਰਾਜੀਉਜਾਵੇਗਾਤਾਂਤੇਰੋਨਜੀਕਕਾਲੁਨਮਾਵੇਗਾ ॥
 ਤਬਓਨਪੰਡਤਕਹਾਨਾਨਕਏਹੁਬਾਤਤੇਕਿਸਤੇਪਾਈਪਰਸਾਹਿ
 ਰੋਨਾਨਕਏਹੁਜੇਪਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮੁਲੇਤੇ ॥ ੧੧ ॥ ਇਨਕਉਕਦਨਫਲੁ
 ਲਾਗਤਾ ॥ ਤਬਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੁਜੀਪਉਨ੍ਹੀਕਹੀ ॥ ਜਿਥੇਮਿ
 ਲਾਹਿਵਡਾਈ ॥ ਮਾਂਸਦਖੁਸੀ ॥ ਮਾਂਸਦਚਾਉ ॥ ॥
 ਤਬਗੁਰੂਬਾਬੇਕਹਾਮਾਸੁਨਹੋਪੰਡਤਾ ॥ ਜਹਾਏਹੁਤੇਰਾਜੀਉਜਾ
 ਵੇਗਾਤਗਾਇਸੁਪ੍ਰਮੇਸਰਸਿਮਰਨਕਾਏਹੁਪ੍ਰੀਤਹੋਵੇਗਾ ॥
 ਪਰਜਿਨਾਮਨਿਬਚਕਰਮੁਕਰਕੇ ॥ ਸਿਮਰਮਾਰੇ ॥ ਸਮਰਉਪਾ
 ਓਕਰਗਲੀਪ੍ਰਮੇਸਰੁਲੀ ॥ ਮਾਨਹੀਜਾਤਾ ॥ ਤਬਓਹੁਪੰਡਤਹੋ
 ਗਾਨਹੋਇਗਾਇਮਾ ॥ ਫਿਰਪੰਡਤਕਹਾਨਾਨਕਏਹੁਜੇਪ੍ਰਮੇਸਰ
 ਕਾਨਉਲੇਤੇ ॥ ੧੨ ॥ ਤਿਨਕੋਕੋਈਨਾਹੀਜਾਣਤਾ ॥ ਉਨਕੋਤਾਈਰੋਟੀ

ਅੰਡੀ ਨਹੀ ਜੁੜਾ ਅਵਤੀਆ ਅਮਰੁ ਏ ਜੋ ਪਤਸਾਹੀ ਕਰਦੇ ਹੀਨੇ
ਸੇਬੁਰਿ ਅੰਡੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਮਰੁ ਪ੍ਰ ਮੇਸਰੁ ਨਹੀ ਸਿਮਰਦੇ
ਕਹਾਇ ਖਾਂਓ ਨਾ ਕਵਨ ਪਾਪ ਕੀ ਤੇਰੀ ਨਜੋ ਪਾਤਸਾਹੀ ਭੀ ਕਰਹਿ ਅ
ਰੁਪ੍ਰ ਮੇਸਰੁ ਤੇ ਭੀ ਨਾ ਰੁਹਾਹਿ ਤਬ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਤੀਜੀ ਪਉ
ਣੀ ਕਹੀ ॥ ਇਕ ਅਵਤਿ ਇਕ ਜਾਹਿ ਉਠਿ ਇਕ ਨਾਰਥੀ ਅਹਿਨ
ਉਸਲਾਹਾ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਕਹਾਹਾ ॥ ਚੌਥੀ ਰੂਤ ਇਕ ਅਵਤੋ ਹੀਨੇ ਇ
ਕ ਜਾਤੇ ਹੀਨਾ ॥ ਇਕ ਸਾਹ ਇਕ ਪਾਤਸਾਹੀ ਹੀਨਾ ॥ ਇਕ ਉਨਕੇ ਅਗੋ ਭਿ
ਖਿਅ ਮੀਗਾ ਖਾਤੇ ਹੀਨਾ ॥ ਪਰ ਸੁਣਹੋ ਪੰਡਤ ਜੇ ਅਗੋ ਉਹ ਜਾਂਦਾ ਹੀ
ਗੋ ਜੇ ਹੀ ਗੰਧੁ ਖਰਚੇ ਹੀਨਾ ॥ ਅਰੁ ਪ੍ਰ ਮੇਸਰੁ ਨਹੀ ਸਿਮਰਦੇ ॥ ਤਿਨ ਕਉ
ਅੰਸੀ ਸਜਾਇ ਮਿਲੈ ਗਿਜਿ ਸੀਕ ਪਰ ਕਉ ਪੋਬੀ ਦੇਤਾ ਹੀਨਾ ॥ ਅਮਰੁ
ਤੇਲੀ ਤਿਲਾਂ ਕਉ ਦੇਤਾ ਹੀਨਾ ॥ ਅਮਰੁ ਚਕੀ ਦਾਨਿ ਅੰਕਉ ਦੇਤੀ ਹੀਨਾ

ਅਮੇਸੀਸਜਾਇਪਾਦਰੋਗਾ ਸਰਕਕੰਡਲੇਸੁਟੀਅਹਿਰੋਗਾਅਮਰੁਜੇਖੁ
 ਮੇਸਰਕਉਸਿਮਰਤੇਯੋਅਮਰੁਤਿਯੋਖਿਯਾਮੀਗਖਤੇਹੋਉਨਕਉਦਰ
 ਗਾਹਦਿਚਦਰੁਆਈਮਿਲੇਗੀਤਬਧੰਗਿਤੁਪੈਗਾਨਹੋਇਗਾਇਆ
 ਕਹਿਓਸੁਏਉਕਈਦਰੁਗਤੁਪੈਤਬਫੇਰਪੰਗਤਕਹਯਾਨਾਨਕਤੁ
 ਜੇਮੇਸਿਅੰਗਲਾਂਕਰਦਾਹੋਮੀਕਉਕਰਦਾਹੋਅਜੇਤਾਂਬਾਲਕੁ
 ਯੋਕਛੁਮਾਤਪਿਤਾਇਸਤੀਕੁਟੀਬਕਾਸੁਖੁਦੇਖੁਅਜੇਤੇਗੀਕਿ
 ਬੇਥਿਤੁਪੈਤਬਗੁਰੁਨਾਨਕਚਉਥੀਪਉਨੀਕਹੀਉਤੇਤੇਰੇਰੁਹ
 ਅਗਲਾਖਪਖਪਛਿਪੇਦੇਹਾਗੁਰੁਨਾਨਕਬਾਏਕਹੀਯਾਹੋ
 ਪੰਗਤੁਉਸਸਾਹਿਬਕਾਮੇਸਾਨੁਰੁਹੋਜੇਮੇਰੀਦੇਹੁੰਮਾਨੁਹੋ
 ਇਗਾਇਹੋਜੇਈਹੁੰਖਾਨਸੁਲਤਾਨਕਹਾਇਦੇਸੇਸੇਭੀਅਹਿ
 ਖਾਕੁਹੋਇਗਾਇਹੋਜਿਨਕਾਅਮਰੁਮੰਨੀਦਾਬਾਹੋਜੇਸੇਕੇਰੁਗਾਪੁ

ਥਮੀਭੁਆਨੁਹੋਤੀਥੀਸੇਭੀਉਠਗਏ॥ ਸੁਣਹੋਪੰਡਤਮੇਕੁੜਾਸੇਹੁ
ਕਿਸਸਉਕਰੀ॥ ਧਮਭੀਉਠਜਾਹਗੇ॥ ਹਮਤਿਸਕੀਬੰਦਗੀਕਿਸ
ਹਿਜੇਕੋਈਜੀਉਲੇਵੇਗਾ॥ ਫਿਰਇਸਸਿਸਾਰਸਿਉਕੁੜਾਨੇਹੁਕਿਆ
ਕਰੀ॥ ਤਬਪੰਡਤਹੋਗਾਨੁਹੋਇਗਾਇਮਾ॥ ਨਮਸਕਾਰੁਕੀਮਾਜੇਕੇ
ਈਪੁਰਾਹੇ॥ ਜੇਤਰੇਅਤਮੇਮਾਉਦੀਪੰਥਕਰੁ॥ ਤੁਬਥਾਥਾਘ
ਰਮਾ॥ ਇਥੋਠਗਹਿਮਾ॥ ਬੋਲਹੁਵਾਹਰੁਜੀ॥
ਤਿਅਗਿਆਪ੍ਰਮੇਸਰਦੀਕਰਕੇਕਾਲੁਨਾਨਕਨੂਕਹਿ॥ ਧਮੀ
ਅੰਘਰਦੀਅੰ॥ ਨਿਚਾਰਿਲਖਾ॥ ਤਬਗੁਰਨਾਨਕਜੀਮਹੀ॥ ਯੰ
ਲਿਕਰਥਾਹਰਿਰਿਮਾ॥ ਜਾਗਾਇਮਾਤਾਂਚਰਾਹੇ॥ ਪਿਆਨਿਆ
ਮਾਇਮਾ॥ ਫਿਰਿਅਗੇ॥ ਤੁਦਿਨਗਾਇਮਾ॥ ਤਾਂਮਹੀਛੁ
ਠਕੇਕਟਕਦੇਬੰਸੁਤਾ॥ ਤਬਮਹੀਜਾਇਕਟਕਨੁਪਈ॥

ਕਟਕਉਜਾਤੁਰਕੀਤੀ। ਤਬਇਕਭੰਡੀਰਜਪੁਤਥਾ। ਕਟਕ 4
 ਵਾਲਾਉਹੁਆਇਗਇਆ। ਉਸਦੀਕਹਿਯਾਭਾਈ
 ਆਵੇਤੈਜੇਥੇਤਉਜਾਤੁਆਸੁਕਿਉਉਜਾਤੁਆ। ਏਸਉ
 ਜਾਤੁਕਾਜਬਾਬਦੇਹੁ। ਤਬਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਯਾ। ਭਾਈ
 ਯਾਦੇਤੇਰਾਕਛੁਨਾਹੀਉਜਾਤੁਆ। ਕਿਮਾਹੋਕਮਾ
 ਸੀਨੇਮਾਹੀਮਹੁਪਾਇਆ। ਖੁਦਾਇਮੇਦਿਚਬਰਕਤਪ
 ਤਮੀ। ਤਭਉਹੁਰਹੀਨਾਹੀ। ਗੁਰੂਨਾਨਕਨਾਲਿਲਨੁਨਿਲਗਾ
 ਤਬਗੁਰੂਨਾਨਕਅੰਤੰਭੰਟੀਸ਼ਗਤੁਦੇਸ਼ਗਤੁਦੇਰਾਇਬਲਾਰ
 ਪਾਸਗਏ। ਤਬਗਾਇਬਲਾਰਕਹਿਯਾਏਹੁਦੇਵਾਨਾਹੀ।
 ਤੁਸੀਕਾਲਸਦਾਇਹੁ। ਤਬਕਾਲਸਦਾਇਆ। ਠਾਇਬਲ
 ਰਕਹਿ। ਆਕਾਲੁਇਸੁਪੁਤਨੁਸਮਸ਼ਾਇਦਾਕਿਉਨਾਹੀ।

ਅੰਜੋਪਗਾਈਖੇਤੀਉਜਾਤ੍ਰਿਦਾਪੰਡੁਲਾਦੇਵਾਨਾਕਰਿਛਰ੍ਹਿਅ
ਚੈ। ਭਾਈਆਦੇਹਿਉਉਜਾਤ੍ਰਾਜਾਇਭੁਰਿਦੇਰਿਨਾਹੀਤੁ
ਏਹੁਤੁਰਕਾਂਪਾਸਜਾਇਖਰ੍ਹਾਹੇਸੀ। ਤਬਕਾਲੂਕਹਯਾਤੀ
ਉਮਾਰਿਯਾਕਰੀਏਹੁਅਜੈਭੁਰਿਦਿਵਾਨਾਛਿਰਦਾਹੈ। ਤਬਰਾ
ਇਬਲਾਰਾਅਧਿਅਮਤਿਰੇਤਾਈਗੁਨਾਹੁਬਖਸਜਾ।
ਪਰਏਸਦਾਉਜਾਤ੍ਰਾਭੁਰਦੇਹੁ। ਤਬਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿ
ਅਜਾਇਦੇਖਹੁ। ਉਥੋਂਕਛੁਨਾਹੀਉਜਾਤ੍ਰਿਅਮ। ਤਬਭਟੀ
ਕਹਯਾਜੀਮੇਰਾਖੇਤੁਉਜਾਤ੍ਰਿਅਮ। ਮੇਮੁਠਾਹਾਂਮੇਰਾਤਪਾ
ਦਸੁਕਰੁਨਾਹੀਤਾਂਮੇਤੁਰਕਾਂਪਾਸਦੇਦਾਂਹਾਂ। ਤਬਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਕਮਾਖਯਾ। ਦੀਵਾਨਸਲਾਮਤਿਜੇਇਕਪਠਾਟੁਕਿਅਮਰੋ
ਵੇਤੁਤੁਹੀ। ਸਾਪਣਾਅਦਮੀਕੁਜੇਕੇਦੇਖਹੁ। ਤਬਰਾਇ

ਬੁਲਾਰ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਰੁਜੇ ਜੇ ਜਾਹੁ ਦੇਖ ਨਿਤਾਂ ਸਾਥਤੁ ॥
 ਖੜੀ ਹੋਇ ਕੁਪ ਠਾਢੀ ਨਾਹੀ ਵਿਕਿਆ ॥ ਤੁਥਾ ਬੈਸ
 ਬਦਕੀਤਾ ਗਗੁ ਸੁਹੀ ਵਿਚਾ ਜੇਰੀ ਹੋਵੇ ਜੇਰੀ ਦੇ ਰੁਗੀ ਹੋਵੇ ਖਾਇ
 ॥ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਰੁਖੀ ਬਿਰਖੀ ਜਾਇ ਉਦਾਸ
 ਹੋ ॥ ਤਬ ਇਕ ਦਿਨ ਬਾਬਾ ਰੀ ਵਿਚ ਜਾਇ ਸੁਤਾ ॥ ਪਰੁ ਦਿ
 ਨੁਲਥਾ ਉਠੇ ਨਾਹੀ ॥ ਤਬ ਗਾਇ ਬੁਲਾਰ ਸਿਕਾਗਾਇਆ ॥
 ਆਵਦਾਂ ਆਵਦਾ ਜਬ ਬਾਰੇ ਵਿਚ ਆਇਆ ॥ ਤਾਂ ਕੋਈ ਦ
 ਰ ਖਤ ਹੋਠ ਸੁਤਾ ਪਾਇਆ ॥ ਪਰੁ ਜਾਇ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਰੋ ਰਨ ਦ
 ਰ ਖਤਾਂ ਦਾ ਸਾਇਆ ॥ ਫੇਰ ਗਾਇਆ ॥ ਅਰੁ ਉਸ ਦਰਖ
 ਤ ਦਾ ਸਾਇਆ ਖੜਾ ॥ ਤਬ ਗਾਇ ਬੁਲਾਰ ਆਖਿਆ
 ਸਾਇਸਾ ਉਠਾਵਹਾ ਜਬ ਉਠਾਇਆ ਸੁਤਾ ਦੇਖੇ ਕਾਹੁ ਦਾ ਪੁ

ਤੁਹੈ ਤਬਗਾਇਬੁਲਾਰਾਮਾਖਿਆਮਾਯਾਯਾਰੇਕਲਵਾਲੀਭੀਗ
 ਲਾਗਿਠੀਅਗਾਇਬੁਤੀਦੇਖਹੁ ॥ ਇਹੁਖਾਲੀਯਾਹੀਤਬਭੁਟੀਘ
 ਰਾਮਾਇਮਾਯਾਮਾਇਕੇਕਾਲੁਸਦਾਇਓਸਾਮਾਖਿਓ
 ਸੁਕਾਲੁਤੀਇਸਪੁਤ੍ਰਨਾਛਿਟਮਾਰਦੇਦਾਂਹਵਹਿ ॥ ਇਹੁਮਰਾ
 ਪੁਰਖੁਹੰਯਾਇਸਦਾਸਦਕਾਮੇਰਾਸਹਰੁਦਸਦਾਹੰਕਾਭੁਤੀ
 ਭੀਗਿਹਾਲਪੰਮਤੇਮੰਭੀਗਿਹਾਲੁਹੰਜਿਸਦੇਸਹਰਦਿ
 ਚਾਇਹੁਪਦਾਹੋਇਮਾਹੰਤਾਂਕਾਲੁਮਾਖਿਆਮਾਖੁਦਾ
 ਇਕੀਮਾਗਲਾਂਖੁਦਾਇਜਾਵੈ ॥ ੧ ॥

ਕਾਲੁਮਾਖਿਆਮਾਥੇਟਾਤੇਰਾਸਾਹਿਬੁਮਸੀਦੇਖਿਯਾਸੁਣਿਮਾਂਨ
 ਕੇਰਾਕੁਹੰਤਬਗਾਰੁਨਨਕਮਾਖਿਆਮੇਰਾਸਾਹਿਬੁਜਿਨਾਸਿਓ
 ਹੰਤਿਨਾਸਲਾਹਿਮਾਪੰਤਬਗਾਰੁਨਨਕਇਕੁਸਬਦੁਓਠਾਇਮਾ
 ਗਗੁਮਾਮਾਦਿਹੰ ॥ ਯੁਟਿਵਰੁਮਾਖਿਸਭੁਕੋਇ ॥

ਤੁਥਾਥਾਥਾਜੀਚੁਪਕਰਰਹੇ॥ ਖੈਠੇਸੇ॥ ਤਿਯਾਤਾਮਾਈਲਗੀ ॥
 ਉਪਦੇਸ਼ਟਿ॥ ਮਾਧਿਓਸੁਬੇਟਾਚਗਰਦਿਨਨਾਮੁਦਿਸਾਰਦੇ॥
 ਅਤੇਉਠੀਲਗੀਰਹਿ॥ ਕਪੜੇਲਾਇਕਾਰਿਗਲੀਕੁਚੀਫਿਰੁ
 ਜੇਦਿਸਾਹੁਰੇਦੁਨੋਕਾਨੋ॥ ਸੁਸਕੁਰੇਈਅਖੈਜੇਕਾਨੁਦਾਪੁਤੁ
 ਦੇਗਾਰੇਇਮਾਗੇ॥ ਤੁਥਾਥਾਥਾਥਾਥਾ॥ ਸਬਦਾ॥ ਗਾਗਾਮਾਸਾ
 ਦਿਚਾ॥ ॥ ਮਾਧਾਜੀਦਾਦਿਸਰੇਮਰਜਾਉ॥ ਤੁਥਾਮਾਤਾਉਠਗਈ॥ ਜਾਏ
 ਪਥਰੀਤੀਪਰਦਾਰੁਦਿਚਾ॥ ਤਸਾਰਾਪਰਦਾਰੁਸਕੁਰੇਬੁਥੇਦੀਅੰਗਲ
 ਨਾਮੁਦਿਚਾ॥ ਮਾਧਲਗੇਜੇਦਗਾਰੇਉਰੇਇਮਾਜੇਕਾਨੁਦਾਪੁਤੁਦਿਦਾ
 ਨਾਰੇਇਮਾ॥ ਤੇਫਰਥਾਥਾਮਹੀਉਤਿਨਖਾਵੈਪੀਵੈਕੇਫਨਹੀ॥ ਤਸਾਰਾ
 ਪਰਦਾਰੁਓਦਗਾਇਮਾ॥ ਸਕੁਲਗੇਮਾਧਦਿਕਾਨੁਤੀਕੇਮਾਥੇਠਾਪੇ
 ਜੇਦਾਪੁਕੁਪਾਇਮਾਗੇ॥ ਤੇਫਰੀਵੈਦੁਖਾਨਾਉ॥ ਕਪੜੇਓਲਖੈ

ਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਚੰਗਾ ਹੋਇ ਗਾ ਤੁਥਕਾ ਲੂਓ ਠਿਪੜਾ ਹੋਇਆ ਜਾਇਕੇ ਵੇਦੁ ਸਾਹਿ
 ਘੰਨਿਆਇਆ ਤੁਥਕੇ ਦੁਆਇਆ ਤੁਥਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਬਾਂਹਿ ਪਕੜੀ
 ਲਾਗਾ ਨਾਨਕ ਦੇਖ ਨਾ ਤੁਥਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬਾਂਹਿ ਦਿਖਾਇ ਪੀਯਾ ਪਾਗਿ ਚਕਿ
 ਕੇ ਉਠਿ ਬੈਠਾ ਮਾਖਟਿ ਲਗਾ ਰੇ ਵੇਟਾਡੀ ਕਿ ਮਾਕਰ ਦਾਹੇਂ ਤਾਂ ਬੰਦ ਕਰੀ
 ਆਜੇ ਤੇਰੇ ਆਰ ਮੇਰੇ ਗੁਰੇ ਦੇਖ ਦਾਹਾਂ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਹਸਿਆ ਸਲੋਕੁ
 ਬੰਦੁ ਬੁਲਾਇਆ ਬੰਦਗੀ ਪਕੜਿ ਦਿੰਦੇ ਲੰਘਾਹਾ। ਇਕ ਮਲਾਰ ਦੇ ਰਸ
 ਬੰਦ ਕੀਤਾ। ਤੁਥੇ ਵੇਦੁ ਨ ਦਾਹੁ ਲਾਇ। ਤੁਥਕੇ ਦੁਰਿਹਟਿ ਪੜ
 ਹੋਇਆ ਵੇਦੁ ਮਾਖਿਆ ਕਾਈ ਰਿਏ ਸਨੁ ਰੇ ਗੁਕਰੁ ਨਾਹਿ। ਤੁਸੀਂ ਸੰ
 ਤਾਮ ਤੁਕਰਹਾ। ਏਹੁ ਪਰਦੁਖੁ ਭੁਜਨੁ ਹੋਂ ਤੁਥਕੇ ਦੁਨਮ ਸਕਾਰੁ ਕਰਹੇ
 ਦਾਹੇਇਆ ਤੁਥਕਾ ਬੰਦੁ ਉਠਾਇਆ। ਗੁਰਗਉੜੀ ਕੀਤੀ
 ਕੀਤਕੀ ਮਾਈ ਬੁਧਿ ਕਿਤੁਕੁ ਹਾ।

ਭਾਟੁ ਰਥਾਧਾਜੀ ਭੁਲਵੰਗੁ ਤਿਧਰਦਾਰਭੁਟੀ ਮਾਂਧੀ ਧਾਂਪਾਸੋ ਲਤਾਨ
ਪੁਰਨੇ ਗਾਏ ਭਾਟੇ ਨਾਲਿ ਜੈਰਾਮ ਨਾਲਾ ਦੁਭਿਲਤ ਕਾਨ ਪਾਸਲੇ
ਗਇਆ ਜੈਰਾਮੁ ਧਾਨੁ ਦੇਖਕੇ ਬਹੁਤੁ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਕਾਰਿ ਰਾਮ
ਮੇਰਾ ਕੀ ਮੁਇ ਸਕੇ ਹਵਾ ਲੇਕਰੇ ਹੁ ਖੁਖੁ ਪੈਰੁ ਲਾਲੇ ਕੁਨ ਜਰਾਮਾ ਦੁਹਾ
ਚੁ ਤੋ ਸੋਭੇ ਮਹਵਾ ਲੇਕੀਤਾ ਮਿਠੇ ਪਾਉ ਦਿਤਾ ਸਕਕੇ ਈਥਾ
ਨਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਪਾਰਸਕਰੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀਨਾ ਜੋ ਰਿਛੁ ਮਲਫਾਸਿ ਲੇਖਿ
ਭਵੰਗੁ ਧਾਏ ਮਮਤੇਰਾ ਤਾਨਿਤੁ ਪੁਤਕੀਰਤਨ ਹੋਵੇ ਪਿਛੋਂ ਰਾਮ
ਭੀ ਮਾਇ ਮਿਲਾਅਾ ਮਮਲੁ ਥਾਥੇ ਦੀਰਮੇ ਈ ਹੋਵੇ ਤਾ ਸੋਭੇ ਮਾਇ
ਹੀ ਥੇਰਾ ਤਨੇ ਕੀਰਤਨ ਹੋਇ ਜਾਪਹਰੁ ਤਰਹੰਤਾਂ ਥਾਥਾ ਜੀ ਹਿਸਨ
ਨਕਰਨ ਜਾਨ ਦਰਿ ਮੁਇ ਨਿਤ ਪੂਤਾ ਜਾਂ ਪਰਭੁ ਤਹੇ ਇਤਾਂ ਕਪੜੇ ਪਾ
ਚੈ ਤਿਲਕੁ ਚੜ੍ਹਾਇ ਕਰਦਰਥਾਰਦਾ ਫਰਮਾਨਾ ਪਿਕਰਿ ਲਿਖਟ
ਥਹੰ ਮ੍ਰਿਤਿ ਪੂਤਾ ਮਨਾ ਕਰਨ ਜਾਨਾ ਮੁਇ ਦਿਨ ਸੇਵਕੁ ਕੁਨੀ ਨਾਲੀ
ਸੀਨਾ ਲੀਝੇ ਫਨੂ ਕੇ ਤਿਸ ਪਾਸਨਾ ਦੁਹਾ ਤੇ ਮਾਗੇ ਮਾਪੁ ਮੇਸ

ਰਦੀ ਨਾਲਿ ਮੇਵ ਕਲਿ ਗਾਏ ॥ ਦਰਗਾਹ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੀ ॥ ਸੇਵ ਕਾਂਜਾ
 ਇਮਰਤ ਕੀ ਤਾ ॥ ਜੀ ਉਨ ਨ ਕਹਾ ਜਰੁ ਹੋ ॥ ਤਬ ਸਚੀ ਦਰਗਾ
 ਹ ਦਰਸਨੁ ਹੋ ॥ ਮਾ ॥ ਮਾ ਹੀ ਬੁ ਮਿਹਰ ਵਾਨੁ ਹੋ ॥ ਇਮਾ ॥ ਤਬ ਭੰਗੁ
 ਜਮ ਤਦਾਰ ਕਪੜਿ ॥ ਮਾਂ ਉਤੇ ਖੜਾ ॥ ਮਾਗਾ ॥ ਉਨ ਕਹਿ ਮਾਨਾ ਨ ਕ
 ਦਰਾ ॥ ਮਾ ॥ ਇੰਦਰ ਪਾਇ ॥ ਮਾ ॥ ਮਾਗੀ ਕੀ ॥ ਸਿੰਘ ਹੀ ਖਾਨਾ ॥
 ਸਾਮਾਇ ਕਹਾ ॥ ਤਬ ਖਾਨਾ ॥ ਮਸਦਾਰੁ ਹੋ ॥ ਇਕ ਬਾਹੁ ਰਿਮਾ ॥ ਇਮਾ
 ਦਾਰਿ ॥ ਮਾ ॥ ਉਪਰ ਮਾਲਾ ॥ ਬੁਲਾ ॥ ਬੁਲਾ ॥ ਜੇ ਲਖਿ ਧਿਧਾ ॥ ਮਾ
 ਮਾਗਾ ॥ ਮੇਧ ਬਲਿ ॥ ਲਧੇ ॥ ਦੁਲਰੀ ॥ ਰੋ ॥ ਮਾ ॥ ਲਹੁ ॥ ਮੇਰੁ ਲਾ ॥ ਦੁਜੀ ਰਥਾ
 ॥ ਮਾਗੀ ॥ ਮਾ ॥ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੀ ॥ ਜੀ ਨਾ ਕਹਾ ਜਰੁ ਹੋ ॥ ਠਾਂ ॥ ਮੀ ॥ ਮਿਤਕਾ ॥ ਫਟੇ ॥ ਰਾ
 ਭਗ ਮਿਲਾ ॥ ਮਾ ॥ ਇਹੁ ਮੇਰੇ ਨਾ ॥ ਉਦਾ ॥ ਪਿਮਾ ॥ ਲਾ ॥ ਹਾ ॥ ਬਾ ॥ ਬੁ ॥ ਜੀ ॥ ਤਸੀ
 ਮਕੀ ॥ ਤੀ ॥ ਮਾ ॥ ਪਿਮਾ ॥ ਲਾ ॥ ਪੀ ॥ ਰਾ ॥ ਮਾ ॥ ਹੀ ॥ ਬਾ ॥ ਮਿ ॥ ਪੂ ॥ ਵ ॥ ਵਾ ॥ ਨੁ ॥ ਹੋ ॥ ਇਮਾ
 ॥ ਤੇ ॥ ਜਾ ॥ ਇਕੇ ॥ ਮੇਰਾ ॥ ਨਾ ॥ ਉ ॥ ਜ ॥ ਪਾ ॥ ਮਿ ॥ ਮਾ ॥ ਹ ॥ ਜ ॥ ਰਾ ॥ ਤ ॥ ਉ ॥ ਚ ॥ ਠ ॥ ਬ ॥ ਗੁ ॥ ਰੂ ॥ ਨਾ ॥ ਨ ॥ ਕ ॥ ਤ ॥ ਸ
 ॥ ਜੀ ॥ ਮਕੀ ॥ ਤੀ ॥ ਮਾ ॥ ਪਿਮਾ ॥ ਲਾ ॥ ਪੀ ॥ ਰਾ ॥ ਮਾ ॥ ਹੀ ॥ ਬਾ ॥ ਮਿ ॥ ਪੂ ॥ ਵ ॥ ਵਾ ॥ ਨੁ ॥ ਹੋ ॥ ਇਮਾ
 ਵ ॥ ਰੂ ॥ ਪੀ ॥ ਕੀ ॥ ਮੀ ॥ ਰੋ ॥ ਰੂ ॥ ਤ ॥ ਬ ॥ ਚ ॥ ਜੀ ॥ ਮਿ ॥ ਪਿਮਾ ॥ ਲਾ ॥ ਪੀ ॥ ਰਾ ॥ ਮਾ ॥ ਹੀ ॥ ਬਾ ॥ ਮਿ ॥ ਪੂ ॥ ਵ ॥ ਵਾ ॥ ਨੁ ॥ ਹੋ ॥ ਇਮਾ

ਰਗੁਰੇਇਆ ਸਬਦੁ ਕਿਟਕੀ ਮੇਰੀ ਮਾਰਜ ॥ ਤਵਾਰ
 ਮਾਰਜੁ ਰੇਇਆ ਸਾਸਕ ਮੇਰਾ ਪੁਰ ਮਤੇਰੀ ਨਦਰੀ ਮਾਰਜ ਮਾਰ
 ਤੁ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮ ਕੀ ਸਿਫਤ ਕਰੁ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਯਾ ਜਪੁ ਆਇਸੁ
 ਤਬ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ॥ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਪਾਰਕਰ ਮਪੁ ਮੇਰੇ ਤੇਰਾ
 ਉਗਰੁ ਪੁ ਮੇਰੇ ॥ ਤਬ ਗੁਰਨਾਨਕ ਪਰੀ ਪਾਇਆ ॥ ਸਿਰਪਾਉ ਮੇ
 ਰਿਯਾ ॥ ਮਾਰਤੀ ਕੀ ਰਗਨ ਮੇਰਾ ॥ ॥
 ਤਬ ਆਗਿਆ ਉਸ ਸੇਵਕ ਉਹੇਰੀ ਜੋ ਨਾਨਕ ਉਹੀ ਘਾਟ ਪਹੁਚਾਵੁ ॥
 ਤਬ ਉਸੀ ਘਾਟ ਪਹੁਚਾਇਆ ॥ ਨਿਕਲਿਆ ਉਸੇ ਕੰਕਰੀਯਾ ॥
 ਰੇਇਹੁ ਤਾਦਰੀ ਆਇ ਦਿਚਾਇਆ ॥ ਹਾਇਹੁ ਵਿਧਹੁ ਨਿਕਲ ਪਦਾ ॥
 ਮਾਤੁ ਤੇ ਆਇ ਕੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰੇਰਾ ਲੁਟਾਇ ਦੀਆ ॥ ਲੋਕ ਕਠੇ ॥
 ਤੇਖਾਨੁ ਆਇ ਮਾਕੁਲ ਵਿਆਹੁ ॥ ਮਾਰੇ ਨਾਨਕੀ ਗਾਤ ਬਲੋਕ ਕੰਕਰੀ
 ਆਵਰੀ ਆਇ ਦਿਚਾਇਆ ॥ ਮਾਹਾਤਿ ਪੈਚੈ ਟਪਾਈ ॥ ਘਾਨ
 ਦਲੀ ਰੇਇਆ ॥ ਉਠਿ ਗਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਬ ਇਕੋ ਪੀਲਖੀ

ਜਸਕਾਇ ਰਿਹਾ ਮਨ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ
ਮੇਰਾ ਜਗਾ ਜਗਾ ਰਨ ਰਾਏ ਨਾਗ ਕੀ ਭੀ ਗਾਏ ਤਬ ਨਾਜੀ ਨਰੁ ਨਾਥ ਮਗੀ ਪਰ
ਰੇ ਰੇ ਮਾਗੇ ਰਿਸਾ ਮਗੇ ਕਰਗਾ ਮਾਗਾ ਕਰਗੀ ਬਲ ਦੇਖੇ ਰਾਮਿ ਜਾ ਕਰਗਾ
ਦੇਖਿ ਮਾਗੇ ਨਾ ਸਕਹ ਸਦਾ ਰਾਏ ਤਬ ਨਿਵਾਜ ਕਰਗਾ ਮਾਧੇ ਤਬ
ਕਾਜੀ ਧਾ ਕਰਗਾ ਰਿਮਾ ਮਾਗਾ ਸਕੀ ਤਰਫ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਰਿਹਾ ਮਾਗਾ
ਮੀਰੁ ਮਾਗਾ ਦਾਸੀ ਚੰਗਾ ਪੰਨਾ ਨਰੁ ਤਬ ਕਾ ਕਰਗਾ ਮਾਗਾ ਕਰਗਾ
ਕਾਜੀ ਕੀ ਮਾਗਾ ਹਰਾ ਪੁਬਾ ਬੇਕਰੀ ਮਾਗਾ ਕੀ ਕੀ ਮਾਗਾ ਕਰਗਾ
ਰੇਖ ਦਾਂਹਾਂ ਪਰ ਕਾਜੀ ਕੀ ਨਿਵਾਜ ਕਾਏ ਨਹੀ ਪਈ ਮਾਗੇ ਸਕਰ ਕੇ ਹਮਾ
ਧਾ ਤਬ ਕਾਜੀ ਕਰਗਾ ਮਾਗਾ ਕੀ ਮੇਰੀ ਤਬ ਮੀਰ ਨਾ ਹਰਗੇ ਤਬ ਕਾ
ਕੀ ਮਾਗਾ ਮਾਗਾ ਜਾਏ ਰਾਜੇ ਜਪ ਰਖ ਰਾਧਾ ਨਾਠ ਚਿਰ ਨ ਬਾਗ ਪੇ ਰੀ
ਨਕੀ ਮੁਹੀ ਧੀ ਵਛੇ ਕੀ ਜਾ ਮੀਰੀ ਦੇਵੇ ਦੇਵੇ ਰਧੁ ਹੀ ਧੀ ਮਾਗੇ ਕਰਗਾ ਮਾਗਾ
ਦੇਵੇ ਰਧੁ ਹੀ ਵਿਰਾਵੇ ਮਾਗੇ ਰਧੁ ਕਾ ਕਾਜੀ ਮਾਗੇ ਪੰਗੀ ਧਾਏ ਮਾਗਾ
ਕਾਜੀ ਪਤੀ ਦਾ ਤਾਂ ਸਾਥੇ ਸਾਥੇ ਕਾਦਿ ਤਾ ਮੁਸਾਨ ਮਾਨੁ ਮੁਸਾਦੇ

ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਪੁਰਤਿ ਪਰਮੇਸਰੀ ਨਿਰੁਤਰੀ ਸੋਧ ਨੀਤੀ ਹੀ ਠੀਕੁ ਕਰਕੇ ਠਕੀਰੁ ੧੧
 ਸਦਿ ਮਾਨੀ ॥ ਸੁਖਗਾਤਿ ਪਦਿ ਤਬ ਮਾਨੀ ॥ ਉਠਹੁ ਜੀ ਸੁਦਹੁ ॥ ਤੁਸਕਾ ਕੇਸ
 ਪਿਅਮ ਸਨਾਏ ਕੇਸਾ ਮਦੁ ਦਾਹੁ ॥ ਏਦੀ ਬੰਦਗੀ ਮਿਅਮਾਨਿ ਕਰ ਸੁਦਹੁ ॥ ਖੇਖਸ
 ਜਾਣਾ ਮਾਖਿ ਮਾਜੀ ਭੁਭਾ ਰੇਹਾ ॥ ਮਾਨਿ ਚਿਨ੍ਰੁ ਸੋਧਿ ਤਿਥਹੁ ਤਿਨ੍ਰੁ ਕਾਦਰ ਦੀਆ
 ਦੀਹੁ ॥ ਤਬ ਬਾਖਿ ਮਾਖਿ ਮਾਮਾ ਮਰਦਾਨੀ ਮਾ ਰਖਾ ਬਖਿ ਜਾਇ ॥ ਤਬ ਮਰ
 ਦਾ ਮਰਖਾ ਬੁਦਜਾਇ ਮਾਮਾ ॥ ਰਾਗੁ ਸੁਹੀ ॥ ਭਿਜ ਲਕਰੁ ਗਾਇ ਲਕਰੁ ॥
 ॥ ਤਬ ਦਰਸਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਬੁਧਿਗੋਇ ਮਾਖੀ ॥ ਗਜ ਕਈ ਚਰੇਤਾ ॥ ਗੁਣ
 ਮੇਰੇ ਹੀ ॥ ਸੁਹੀ ਰੇਹੇ ਹੀ ॥ ਤਬ ਚਿਨ੍ਰੁ ਪੈਤੀ ਪਾਇ ॥ ਮਾਮਾ ਪੰਚ ਗੁਣਿ ॥ ਮਾਮਾ
 ਮਾ ਚਿਨ੍ਰੁ ਜੀ ਮੇਰੇ ਗੁਣਾ ਹਫ ਦ ਲਕਰਾ ॥ ਤਬ ਬਾਖਿ ਮਾਖਿ ਮਾ ॥ ਖੇਖਸ ਸਦਾ ਖੁਦਾ
 ਮੇਰੇ ਕਾਦਰ ਗਾਹਦੁ ਗਲੀ ਗੁਣਾ ਹਫ ਦ ਲਕਰੇ ਰੇਹੇ ॥ ਤਬ ਖੇਖਸ ਜਾਣ ਮਰਨੁ
 ਰੀਤੀ ਮਾਮਾ ॥ ਚਿਨ੍ਰੁ ਜੀ ਹੀ ਗਾ ਕਰਹੁ ਜਿਨੀ ਗਲੀ ਗੁਣਾ ਹਫ ਦ ਲਕਰੇ ॥
 ਤਬ ਗੁਣ ਮਿਸਰਵੇ ਨੂੰ ॥ ਮਾਮਾ ॥ ਮਾਮਾ ਪੰਚ ਸੁਸਚਰਾ ॥ ਤਿਥੁ ਨ ਕਿਤੇ ਕੀਤੇ ॥
 ਤਬ ਖੇਖਸ ਸਦਾ ਲਗਾ ਸਚੁ ਕੀਤੁ ॥ ਮੁਖਿ ਕਾਤਿ ॥ ਤਬ ਠੇਕੇ ਗਾਹੁ ॥ ਕਰਹਿ ਮਾਮਾ
 ਜੀ ॥ ਚਿਨ੍ਰੁ ਜੀ ॥ ਤਬ ਤੁਹੀ ॥ ਸੋਧਿ ਮਾਮਾ ॥ ਤਬ ਖੇਖਸ ਜਾਣੁ ॥ ਮੇਰੇ ਮਾਮਾ ॥
 ਰਸ ਰੀ ਮਾਮਾ ॥ ਲੁਟਾਇ ਖੁਦਾਇ ਦੇਨਾ ॥ ਲੁਟਾਇ ਤੀ ॥ ਨਿਸਾ ਮਾਮਾ ॥

ਮਨਾਉ ਬਗੀਚੇ ਹੋਇ ਮਾਨ

ਮਾਥਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਰਹਿੰਦੇ ਰਹੇ

ਮਨਾਉ ਬਗੀਚੇ ਹੋਇ ਮਾਨ ਤਬਾਹਿਲੀ ਮਾਪਤ ਮਾਹੁ ਸੁਲਤਾਨ ਬਿਰਹ ਮਥੇ ਗੁਧਾ
ਉਹ ਜਾਇ ਰਹੇ ਮਹਾਦਤਾਂ ਦਿ ਰਾ ਉਨਾ ਖਿਜਮ ਤਬਹੁ ਤੁਕੀ ਤੀ ਤਬਾਹਿਲੀ ਹੋਈ
ਨਾਕਾ ਮਾਮਾ ਲੋਕ ਰੇ ਦੇ ਪਿਟ ਦੇ ਮਾਹਿ ਗਿਰੇ ਤਬਾਹੀ ਪੁਰਾ ਮਾਤੁ ਸੀ ਕਿਰੀ
ਰੇ ਦੇ ਹੋ ਤਬਾਹੀ ਮਾਮਰ ਜੁਕੀ ਤਾਜੀ ਹਾਥੀ ਦੇ ਪਿਛੇ ਰੇ ਦੇ ਹਾਂ ਜੀ ਤਬਾਹੀ ਮਾਮ
ਖਿਮ ਮਾਹਾ ਥੀ ਕਿਸ ਦਾ ਬਾਹਾ ਪਦਾਕਾ ਕੇ ਪਾਤ ਮਾਹਰ ਬਾਹਾ ਤਬਾਹੀ ਮਾਮ ਖਿਮ
ਤੁਸੀ ਕਿਉ ਰੇ ਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਨੀ ਮਾਮ ਖਿਮ ਮਾਜੀ ਸਾਹੁ ਰਾਜਗਾਰ ਬਾਹਾ ਤਬਾਹੀ
ਮਾਮ ਖਿਮ ਮਾਹਰ ਰਾਜਗਾਰ ਰੁਕ ਰਹਾ ਤਬਾਹੀ ਨਿਕਿ ਹਾਂ ਜੀ ਬਟੀ ਥੀ ਟਕਰ ਸੁਖਾਏ
ਖਾਂ ਦੇ ਮੇਂ ਤਬਾਹੀ ਬਾਹਾ ਮਹਰਦਾਨਾ ਹੋਇ ਮਾਮ ਮਾਮ ਖਿਮ ਮਾਜੇ ਹੋਇ ਹੁਧੀ ਜੀ ਦੇ
ਤਾਂ ਰੇ ਦੇ ਨਾਹੀ ਮਾਮ ਖਿਮ ਮਾਜੀ ਮੁਰੇ ਕਿ ਬੋਜੀ ਦਨਾ ਤਬਾਹੀ ਮਾਮ ਖਿਮ
ਜਾਇਦੇ ਮਹਾਉ ਪਲਾਬੁ ਫੇਰ ਹੁਾ ਦਾਹ ਗੁਲਕ ਹੋਏ ਤਬਾਹੀ ਮਾਮ ਗਿਮ ਮਾਮ
ਨੀ ਮਜਾਹਿ ਹਬੁ ਫੇਰਿ ਮਾਮ ਚਿਠ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਇ ਮਾਮ ਤਬਾਹੀ ਮਾਮ ਮਾਹਰੇ ਖਬਰ ਪ
ਹੁਚੀ ਮਾਮ ਖਿਮ ਦਾਇ ਮਾਮ ਤਬਾਹੀ ਸੁਲਤਾਨ ਬਿਰਹ ਮਥੇ ਗੁਧਾ ਹਾਥੀ ਉਪ
ਰਚਾ ਕੀਕ ਰਦੀ ਦਾ ਕੁਝ ਮਾਮ ਮਾਮ ਮਾਮ ਮਾਮ ਖਿਮ ਮੁਦੇ ਦਰਦੇ
ਮਾਹਿ ਹੁਗਾਥੀ ਤੁਸੀ ਜੀ ਦਾਇ ਮਾਮ ਤਬਾਹੀ ਮਾਮ ਖਿਮ ਮਾਮ ਮਾਮ ਰਦੀ ਦਾ

ਲਟਵਾਲਾ ਖੁਦਾਇ ਹੀ ਅਮਰ ਤੇ ਦੁਆਰਾ ਇਕ ਕੀਰਨ ਰਹਮ ਅਲਾਹ ਤਬ ਫਿਰ ੧੨
 ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਅਖੀਆ ਮਾਗਾ ਦੇਖਾ ਲਾ ਤਬ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਸਲੋਕਾ ਮਾਰੇ ਜੀ
 ਦਾ ਲੋਕੋਂ ਜੀ ਨਾ ਨਕੇ ਕੇ ਸਥਿਤੁ ਮਾਦਰੁ ਨ ਕੇਈ ਤਬ ਹਾਥੀ ਮਰਗਾ ਖਹੁ
 ਸ੍ਰੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਅਖੀਆ ਮਾਜੀ ਵਾਲਾ ਤਬ ਬਾਬੇ ਕਹਿ ਮਾਲੇ ਹਾਮਰੀ ਸਿ
 ਚਤ ਪਕੈ ਲਾਲੇ ਦਾਹੀ ਪਰ ਓਹੁ ਰੁਤੀ ਹੁਥ ਪਰ ਫਿਰ ਤਾਸਹੀ ਅਮਰ ਅਮਰ
 ਰੁਕੀ ਰਤੀ ਰਹ ਦਾਹੀ ਤਿਉ ਖੁਦਾਇ ਦੇਵਿ ਚਠ ਕੀਰਨ ਲਾਲੇ ਹੋਈ ਨਾ ਖੁਦ
 ਏਦੀ ਸੁਟੀ ਉਠਾ ਲੁਨਿ ਪਰੁ ਉਨਾ ਕੀ ਸੁਟੀ ਉਠਾ ਲੁਰਹੀ ਤਬ ਪਾਤਸ਼ਾਹੁ ਸ
 ਮਝ ਕੈ ਬਹੁਤੁ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਮਿਆਖੀ ਉਸ ਜੀ ਕਛੁ ਕਛੁ ਲੁਕ ਰਹਾ ਤਬ
 ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ॥ ੭੫ ॥ ਸਲੋਕਾ ॥ ਨਾਨਕ ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਸਿਖ
 ਮਾਏ ਪਰਵਾਹ ॥ ਅਮਰੀ ਤਲਬ ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਧਿਆ ਮਤਲਬ ਨ ਕਾਇ ਤਬ ਪਾ
 ਤਸ਼ਾਹੁ ਸਮਝਿ ਕਰਿ ਉਠੈ ਗਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਉਦਾਸੀ ਕੀ ਤੀ ॥
 ੭੬ ॥ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬੀ ਥਾ ਤਦ ਹੁਪ ਉਠਾ ਮਹਾਰੁ ਕਰ ਦਾਬਾ ॥
 ਪਹਰਾਵਾ ਸਿਰ ਬਸਤੁ ਮੀਥੁਆ ਇਕ ਪਹੁ ਜੁਤੀ ਇਕ ਬਸਤੁ ਚਿਟਾ ਇਕ ਪਰ
 ਥੇ ਜਾਗ ਗਲ ਕਠਨੀ ਸਿਰ ਟੇਪੀ ਕਲਿੰਦਰੀ ਬਾਣਾ ਮਾਲਾ ਹਰਾਇ ਮਖੈ
 ਸਿਕਰੇ ਸਰਦਾ ਤਦ ਹੁਰਾਹ ਵਿਚ ਮੇਖ ਬਜੀ ਦੁਮਿਲਿਆ ਸੁਖ ਪਾਲ

ਵਿਚਰਹਿ ਮਾਮਾ ਵਦਾ ਮਾਹਾ ਉਸਕੇ ਲਕੜੇ ਨਾਲਿ ਛੇਕਹਾਰਥੇ ਤਬਠ
ਜਾਇਉਤਾਰਿ ਮਾਮਾ ਇਕਦਰ ਥਕਕੇ ਤਲੇ ਤਾਠ ਹਲਗੇ ਚਿਕਣ ਮਤੇ ਤੁਲਣ
ਤਬ ਮਰਦਾਨੇ ਮਾਮਾ ਮਾਜੀ ਉਖਦਾਇਤਾ ਇਕੋਠ ਤਬ ਬਾਥੇ ਮਾਮਾ ਮਾ
ਹੋਮਰਦਾਨਿ ਮਾਮਾ ਬੁਦਾਇ ਉਕੋਠ ਤਬ ਮਰਦਾਨੇ ਮਰਜ਼ ਕੀਤਾ ਮਾਮਾ ਮਾ
ਠਸਜੀ ਪਾਤਸਾਹਾਇ ਹੁਕਿ ਸਕੀ ਪੰਦਾਇ ਸੁਹੇ ਜੇ ਸੁਖ ਪਾਲ ਵਿਚਰਹੁ ਮਾਮਾ
ਤੀ ਮਾਇ ਮਾਮਾ ਮਤੇ ਉਹ ਪਰਾਤੇ ਉਬਾਹਣੇ ਕੁਹਿਰੇ ਨਾ ਮਤੇ ਛੇਰ ਚਿਕਣ
ਲਗੇ ਮਤੇ ਤੁਲਣ ਲਾਗੇ ਤਬ ਬਾਥੇ ਲਿਮਾ ਸਲੋਕਾ ਪੂਰਬ
ਜਨਮ ਕੇਤ ਪਾਇਰੇ ਤੇ ਮਬਹੁਤ ਏਨੁ ਪਾਲਾ ਤਬ ਬਾਥੇ ਨਕਾ ਮਬਾਰਿ ਮੰਤ੍ਰ
ਦਣ ਲਾਗੇ ਤਬ ਬਾਥੇ ਮਾਮਾ ਮਾਮਰਦਾਨਿ ਮਾਮਾ ਪਤਿਰਾ ਜੁਰਾਜ ਤੇ ਨ
ਹੁਕਾ ਮਤੇ ਜੇਕੋਈ ਮਾਮਾਇ ਮਾਮਾ ਮਾਮਾ ਤਾਦੇ ਪੇਟ ਤੇ ਨਿਕਲ ਮਾਮਾ ਮੰਗ
ਮਤੇ ਸੁਖਦੁ ਪਾਪਿ ਛਲ ਲੇਖੁ ਤਬ ਮਰਦਾਨਾ ਪੰਗੀ ਪਾਇ ਮਾਮਾ ਮਾ
ਚਲੇ ॥ ॥ ਬਨਾਰਸੀ ਮਾਮਾ ਏਤ ਬਾਮਾਇ ਚਉਕ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ॥
ਤਬ ਬਨਾਰਸੀ ਕਾ ਪੰਡਤ ਚਤੁਰਦਾਸੁ ਬਾਸਿ ਮਾਮਾ ਮੁਕੁਤੀ ਮਾਮਾ
ਮਾਮਾ ਮਾਮਾਇ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕੀਤੀ ਤੇ ਪੁਦੇ ਥਕੇ ਥੀਠ ਗਾਇ ਮਾਮਾ

ਮਾਧਿਓਸੁਏਤਗਤਤੇਰੇਸਾਲਗਾਮੁਨਾਹੀ। ਤੁਲਸੀਕੀਮਾਲਾਨਾਹੀ। ਸਿਮਰੀ॥੩॥
 ਨੀਗੋਪੀਚੇਦਨਕਾਟਿਕਾਨਾਹੀ। ਅਤੀਤੁਕੁਗਤੁਕੁਗਤਿਦੇਖੋ। ਸੋਤੈਕਿਆ
 ਭੋਗਤਪਾਈ॥੧॥ ਤਬਥਾਧੇਮਾਧਿਅਮਰਦਾਨਿਮਾਰਥਾਬੁਧਜਾਇ। ਤੁਮ
 ਰਦਾਨਰਥਾਬੁਧਜਾਇਆ। ਗੁਰਗੁਬਸੰਤਕੀਤਾ। ਸਾਲਗਾਮੁਖਿਪੁਪੁਖਿ
 ਮਨਾਦਹੁ। ॥ ਤਬਫੇਰਪੰਤੁਤਕਾਰਿਆ। ਹੋਤੁਗਤਹੋਵਮਤੁਤਕ
 ਲਰਕਾਸਿਛਟਾਹੋਇਆ। ਚਿਹਬਸਤੁਕਉਣਹੋ। ਜਿਸਨਾਲਿਧਰਤੀਸਾਜੀਮੀ॥
 ਅਤੇਪ੍ਰਮੇਸਰੁਮਿਲੈ॥ ॥ ਤਬਦੂਜੀਪਉਤੀਕਹੀ॥ ॥ ਕਾਮਕਰੋਧਦੋਇਕਰਹੁ
 ਬਸੇਲੇਗੋਰੁਪਰਤੀਭਾਈ॥ ॥ ਫੇਰਪੰਤੁਤਪੁਛਿਆਏਭਗਤਪਰਤੀਤਾਧੇ
 ਦੀਪਰੁਸੰਚੇਬਿਨੁਕਿਉਕਾਰਿਹਰੀਰੇਦੇ॥ ਅਤੇਮਲੀਕਿਤੁਬਿਧਅਪਣਾਕਰ
 ਜਾਣੈ॥ ॥ ਥਾਥੇਤੀਸਰੀਪਉਤੀਕਹੀ। ਕਰਹਰਗੁਟਮਾਲਾਇਤੁਪਰੇਦਹੁ
 ਤਬਚਤੁਰਦਾਸਪੰਤੁਤਕਾਰਿਆਜੀਤੁਮਪਰਮਹੰਸਹੋ॥ ਅਤੇਜੀਅਸਾ
 ਨੀਅਤਿਵਿਦ੍ਰੀਅਕੀਮਲੀਨਹੋਬਗਲੇਕੀ॥ ਜੀਅਈ॥ ਤਾਂਬਾਥਚਓਥੀ
 ਪਉਤੀਅਧੀ। ਬਗਾਸੇਕੇਟਨਹੀਸਲਾਹੇਦੇਜੇਤੁਕਹਹਿਦਇਅਲ

ਅਥਾਵਾਜੀਨਾਨਕਮ

ਅਤਬਪੰਤੁਤਮਾਇਪਰੀਪਾਇਮਾ

ਤੇਅਥੇਇਕਸਮੇਅਸੁਕੇਬੋਹਤੁਲੇਜਾਇਖੰਠੇਈਬਰਸਕਾਸੀਹੁਆਹ
ਗੁਆਤਬਸਿਧਾਮਾਏਤੇਪੁਛੁਯਾਬਾਲਕੇਤੂਕਿਅਕਮਿਧੁਹਾਨਿਸਤੇਦੁਖ
ਅਥਾਤਬਥਾਖੰਸਬਦੁਓਠਾਇਮਾਸੁਹੀਵਿਚਾਅਥੁਓਟਤਰਾਜੀ

ਅਥੇਰਸਿਧਾਂਅਥਿਅਥਾਬਾਲਕੇਤੂਜੇਗੀਹਿਦਿਦਸਖੇਪੁਲੇ
ਹਿਅਤਬਥਾਖੰਸਬਦੁਕੀਤਾਗਾਗੁਸੁਹੀਹੀਗਾਜੇਗੁਨਖਿੰਬਜੇਗਪੁ
ਤੂਹਾਅਬਦੁਸੁਹਿਸਿਧਾਂਅਥੇਸਾਮਾਏਸਕੀਤਾਹਿਹੁਕੇ
ਈਮਹਾਂਪੁਰਪੁਹਾਂਗਜੇਸਿਕੇਬੰਠਾਠਿਕਰਏਹਨੂਹੁੰਮਾਹੇਅਥੇ

ਅਥੇਰਥਾਬਾਜੀਦਵੇਜਾਹਿਅਥੇਨੂਰੇਜਾਹਿਨਿਕਲੇਅਤਬ
ਇਕੁਥਾਹਰਅਥਿਖੰਠਾਉਸਕੇਪਾਰਪੁਤੁਹੇਇਮਾਥਾਅਤੇ
ਲੋਕੁਥਹਤੁਮਾਰਪੀਦੇਣਅਥਾਹਿਕੇਈਅਲਤਾਪਾਵੇਕਈਅਸੀ
ਸਾਂਦੇਣਾਤਬਮਰਦਾਨੇਬੇਠਤਮਾਥਾਏਖਿਅਥਾਜਾਲਹੁਤੁਹਦੇਨਹੇਅ
ਤਾਂਓਓਓਠਗਾਇਮਾਥਾਪਥਾਥਰਲਈਨਾਥਰਤੁਕੁਖਾਹੁਮਾਮਰਦਾ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਨਨਕਸ ਚਿਕਲੇ ਜਾ ਦੇ ਥੇਤੇ ਮਰਦ ਨਾ। ਗੁਰਚਰਣਿ ਮਾਨੀ ਬਾਣੀ ਮਾ ੧੫
ਸੀ ਮੁਖਿ ਪਾਧਾ ਪਾਇ ਲਗਾ ਚਿਕਲੇ ਰਨਾ। ਤਬ ਮਰਦਾ ਨੇ ਦੇਸੀ ਮਾਈ ਜੇਕ
ਬਾਢ ਲੇਤਾ ਦੁਇ ਸੁਏ ਨਹਿ। ਤਬ ਬਾਧਾ ਮੁਖਿ ਪਾਧਾ ਪਾਧਾ ਥਾਨਾ ਤਾਨ
ਪਾਇ ਲੇਤਾ ਮਗਰ ਬੀ ਮਾਗਾ। ਬਾਧਾ ਮਰਦਾ ਨੇ ਦਿਤਾ ਮਾਗਾ। ਤਬ
ਉਸ ਮਰਦਾ ਦੇਸੀ ਮਾਈ ਜੇਕਿ ਚਿਕਲੇ ਪਰਤ ਲੇ ਮਾਗਾ। ਤਬ ਮਰਦਾ
ਦੇ ਮੁਖਿ ਪਾਧਾ ਪਾਧਾ ਤਾਈ। ਤਬ ਲੇਹਾ ਨਾਨਕਾ ਉਠਿ ਚਲਿ ਮਾਗਾ।
ਤਬ ਬਾਧਾ ਪਾਧਾ ਮਾਗਾ ਮੁਖਿ ਪਾਧਾ ਪਾਧਾ ਪਾਧਾ ਮਾਗਾ।
ਤੇਰੇ ਮੁਖਿ ਪਾਧਾ ਪਾਧਾ ਤਾਈ। ਤਬ ਗੁਰਮਤਿ ਕੀ ਚਿਕਲੇ ਰਨਾ।
ਚਿਕਲੇ ਰਨਾ ਲੀਭਾ ਉਤੇਰਾ ਪਰਦਾ ਨਾ। ਤਬ ਮਰਦਾ ਮੁਖਿ ਪਾਧਾ ਪਾਧਾ ਤੇ
ਮਾਗਾ ਬਹੁਰੇ ਮੁਖਿ ਪਾਧਾ ਨਾ। ਤਬ ਪਾਧਾ ਮਾਗਾ ਮਾਗੀ ਚਰਣਿ ਮਾਗੀ।
ਦਿਤਾ ਮਰਦਾ ਤਬ ਬਾਧਾ ਪਾਧਾ ਪਾਧਾ ਪਾਧਾ ਮਾਗਾ। ਤਬ ਮਰਦਾ
ਦਾਨਾ ਮੁਖਿ ਪਾਧਾ ਮਾਗੀ ਚਿਕਲੇ ਰਨਾ। ਤਬ ਮਰਦਾ ਮੁਖਿ ਪਾਧਾ ਪਾਧਾ ਮਾਗੀ
ਮਾਗਾ ਤੇਰੇ ਮੁਖਿ ਪਾਧਾ ਮਾਗੀ ਚਿਕਲੇ ਰਨਾ।

ਤਬ ਏਕ ਸਹਸਰ ਮਾਏ ਇਕ ਕੋ ਸਪੁ ਮਾਏ ਇਥੇ ਠੇ । ਤਬ ਉਗਾਓ ਵਿਚ ਇਕ ਖਤੀ ^ਸ
 ਥਾ । ਤਿਨ ਇਕ ਦਿਨ ਦਰਸਨ ਮਾਏ ਕੀਤਾ । ਫਿਰ ਹਮੇ ਸਮਝਾਏ । ਨੇਮ ਕੀ
 ਤਾ ਜੇ ਦਰਸਨ ਬਿਜਲ ਪਾਤਨ ਹੀ ਲੈਣਾ । ਤਬ ਇਕ ਪਾਸ ਲਾਹਟ ਵਾਣੀ
 ਮਾਂਥਾ । ਓਨਿ ਪੁੰਡਿ ਮਾਂਜੇ ਨੂਹੀ ਜੀ ਤੂ ਨਿਤ ਕੇ ਖਾਣੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।
 ਮਾਂਗ ਕਰੇ ਸੰਜੋਗ ਪਾਏ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਥਾ । ਉਨ ਕਹਾ ਸਾਧ ਪਾਸ ਜਾਣਾ
 ਤਿਨ ਕਹਾ ਮੰਕੀ ਦੁਸਨ ਕਰਨਾ ਹੈ । ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਉਕੀ ਮਾਏ ਮਾਏ
 ਫਿਰ ਉਲ ਉਤੀ ਸਾਥਿ ਮਾਟਿਕ ਯਾ । ਤਿਤ ਪੁਤ ਪੁਤ ਤੇ ਏਕ ਠੇ ਨਿਜਾਂਦੇ
 ਨੀ । ਤਾਂ ਗਾਓ ਵਿਚ ਇਕ ਠੇ ਹੀ ਮਾਏ ਨੀ । ਉਹ ਨੀ ਉਹੀ ਨੀ ਜਾਏ ।
 ਸਮਿਖ ਦਰਸਨ ਕੇ ਜਾਏ । ਤਬ ਇਕ ਦਿਨ ਉਨ ਕਹਿ ਮਾਏ ਜਾਣਾ ਜਾਏ
 ਕੀ ਮੇਵਾ ਕਹਿ ਮੇਵਾ ਕਹਿ ਜਾਣਾ ਹੈ । ਮਾਏ ਮੇਰਾ ਤੇ ਮੇਰਾ ਰਹੇ । ਮੇਰਾ
 ਕੀ ਮਾਏ ਪਾਏ ਤਿਹੇ ਦੇ । ਮੇਰਾ ਕੀ ਮੇਰਾ । ਮਾਂ ਤੇ ਤੁਜੇ ਮਾਏ ਮਾਏ ਤੇ ਮੇਰਾ
 ਠੇ ਹੀ । ਜੇ ਮੇਰਾ ਮਾਏ ਮਾਤਾ ਮੇਰਾ । ਠੇ ਠੇ ਗਾ । ਤਬ ਕਠੇ ਚੁਕੇ । ਜਾਏ
 ਹਾਂਗਾ ਇਕ ਮਾਂ ਤੇ ਲੋਹੀ ਰੋਰਨਾ ਹੈ । ਤਬ ਦਲ ਗੀ ਗੁਰੂ ਇਉਂ ਚਾਏ
 ਇਕ ਮਾਏ । ਮਾਏ ਇਕ ਏਥੇ ਠੇ । ਫਿਰ ਨਾਲ ਪਰਤੀ ਪੈਦ ਕਰਨਾ ।

॥ ਜਾਂਦੇ ਪੰਤਾਂ ਮੁਹਰਾਂ ॥ ਜੋ ਰੁਕੇ ਇਲੈ ਪੰਤਾਂ ਅਟੁਕੁ ਰਿਮਾਰੇ ॥ ੧੬ ॥
 ਤਬ ਭਗੁਗੁਰੂ ਪਾਸ ਹੁਪੈ ਕੇ ਚਲਿ ਮਾਨ ॥ ਤਬ ਦਰ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕੰਡੁ ਚੁਕਿ
 ਮਾਸੁ ॥ ਤਾਂ ਕਪੜੇ ਸਥਪੈ ਰੁਖੀ ਪਕਾਰਿ ਮਾਇਆ ॥ ਇਕੁ ਜੁਤੀ ਚੜ੍ਹ
 ਇਕੁ ਜੁਤੀ ਚੁੰਨੀ ॥ ਤਬ ਉਸ ਪੁਛ ਪਾਤਾਈ ਜੀ ਜੁਤੀ ਜੁਤੀ ਕਿਉ ਰਹੂਗੀ
 ਲਾਈ ॥ ਤਬ ਉਸ ਕਹ ਪਾਤਾਈ ਮੇਰੇ ਕੰਡੁ ਚੁਕਾ ॥ ਤਿਸ ਕਹ ਮੇਰੇ ਹਰ
 ਪਾਈ ਮਾਨ ॥ ਤੁਨੁ ਕੰਡੁ ਚੁਕਿ ਮਾਨ ॥ ਇਹੁ ਬਾਤ ਪੁਛੀ ਦਾ ਤੀ ਮੇ ॥
 ਜੇਤੁ ਗੁਰੂ ਨੀ ਮੇਰੇ ਕਰਨੁ ਜਾਦਾਂ ॥ ਜੇ ਮੇਰੇ ਦਾਨੁ ਪਾਧ ਕਮਾਵਣ ॥
 ਤਬ ਦਰ ਮਾਰੇ ॥ ਗੁਰੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ॥ ਹਕੀਕਤ ਸੁਨਾਇ ॥ ਤਬ ਗੁ
 ਰੂ ਜੀ ॥ ਮਾਨ ॥ ਪਕਹੁ ਗੁਰੂ ॥ ਤਬ ਉਸਿ ਮਾਨ ॥ ਮਾਨੀ ਉਥਾਹ ਤਿ
 ਕੀਤੀ ॥ ਬਾਬੇ ਕਹਾਇ ॥ ਲਿਮਾਂ ਮਟੁ ਮੇਲੁ ਤੀ ਮਾਨ ॥ ਗਾਂਥੀ ਮਾਂ ॥
 ਮਿਛੇ ॥ ਜੇ ਮੇਰੇ ਕਰੀ ॥ ਜਿਮਾਂ ਮਾਨ ॥ ਮਾਨ ॥ ਤਿਸ ਦਾਸ ਦਕਾਮੁ
 ਹਰੀ ॥ ਮਾਂ ॥ ਗਾਂਥੀ ਮਾਂ ॥ ਪਰਾਇ ॥ ਮਿਥੁ ॥ ਵਿਕਰਮਾਨੁ

ਤਬਉਨਕਹਾਮਸੀਠਗਾਂਤੇਰੇਮਾਢਨੇਨਾਏਹਾਂ ਤਬਥੈ ११
 ਮਾਧਿਮਾਭੁਲਾਹੈਵੈਇਕੁਕੁਕਰਮਾਰੇਓਹੁਜੇਪੁਨਜ
 ਰਮਾਵਦਾਹਾਂਤੁਗਾਤੇਮਗਾਏਮਾਵਹੁਮਾਰਕਰਦਾਗਾਦੇ
 ਹੁਤਬਠਗਾਂਮਾਧਿਮਾਕਹਾਂਮਰਿਮਾਰਚੁਰਕਰਹੁਤਬਏ
 ਕਨਮਾਧਿਮਾਮਸਾਂਬਹੁਤੁਜੀਮਾਰੇਹੈਮਿਧੁਮਿਕਰਕਿ
 ਸੇਨਹੀਕਾਹਾਜੇਮਾਰਾਮਸਾਂਤੇਕਹਾਂਜਾਂਦਾਂਹੈਤੁਬਦਿਠਗ
 ਦੁਹੈਮਗਾਨੇਜੋਗਏਤਾਂਮਗੇਚਿਖਾਪਈਗਲਤੀਹੈ
 ਗਮਗਟਤੇਜਮਗਾਟੁਗਾਨੇਦੇਹਾਂਤਬਠਗਾਂਪੁਛਮਾਭੁਸੀ
 ਕਦਨਹੈਮਿਓਗੁਗਟਦੇਹਾਂਤਬਉਨਮਾਧਿਮਾਮਸੀਜਮਗਾਟ
 ਹਾਂਮਮਾਗਿਮਾਪ੍ਰਮੇਸਰਦੀਮਸਮੀਨੁਤਿਸਰਕਲੇ
 ਰਲੇਮਾਰੇਮਮਤੇਪਿਛੇਗਮਗਟਮਾਰੇਹਾਂਮਸਾਂਤੇ
 ਖੋਸਲੇਚਲੇਹਾਂਤਬਠਗਾਂਪੁਛਮਾਭੁਸੀਕਿਓਧੋਸਲੇਚਲੇ
 ਮਨਪਾਸੇਗਮਗਟਾਂਮਾਧਿਮਾਮਸਿਸਗੁਰਪ੍ਰਮੇਸਰਕੁਤਮਮ

ਰਨਅਏਰੇਤਿਸਕੀਦ੍ਰਿਸਦਵਿਸਕੀਚਿਪਕਾਪੁਮਅੰਪਇਆਅਗਾ।
 ਤਿਸਦਾਸਦਕਾਖੀਠਠਕਉਪਗਪਤੋਅਏਤਬਠਗਸੁਣਦੇਹੀਦਉਣੇ
 ਅਥਾਖਿਓਜਿਸਕੀਦ੍ਰਿਸਦਿਉਏਪਏਤੇਤਕਤਕਉਪਗਪਤਿਓਅਗਾ।
 ਤਿਸਕੇਮਾਗੇਕੇਅਸੀਅਏਗਾਤਬਠਗਅਥਿਪੀਪਏਅਗਲਿਅੰ
 ਪੁਛਮਾਕਹਸੁਣਾਇਆਤਬਠਗਉਏਧੀਪਏਗਬਜੇਤਖਤੋਹੇਏ
 ਬੇਨਤੀਲਾਗੇਕਰਨਾਅਥਿਓਜਿਅਸਕੇਨਦਧਰੀਕਰਗਾਅਮਾ
 ਰੁਪਾਪਦਕਰੇਅਸੀਅਗਾਏਰਪਾਪਕੀਤੋਹਨਾਤਬਗਰੁਮਿਹ
 ਰਦਾਨੇਰੇਇਆਅਥਿਓਜਿਤੁਸਾਰੁਪਾਪਤਬਧੀਧਿਨਾਸੁਓਦਨਾ
 ਜਾਗਿਯਕਿਰਤਛੁਰੇਅਤੇਕਿਰਸਾਣੀਕਰੇਜੋਕਿਛੁਧਸਤੁਰਹਈ
 ਤੇਅਸੇਪਰਮੇਸਰਕੇਨਾਇਦੇਦਗਤਬਠਗੀਅਗਰਿਅੰਅਨਿਲੀਤੀ
 ਜੋਕਿਛੁਧਸਤੁਸੀਜੋਅਗਨਿਅਰੀਰਧੀਗੁਰਗੁਰਗਾਰੇਜਪਇ
 ਜਮਮੁਸੇਦਾਮਿਜਨਾਥਾਥੇਲਿਅਸਥਦੁਸੀਗਾਗਦਿਚਾਅਕਾ
 ਕੁਰਕੁਰਗੁਗਾ।
 ਕਸੀਤਬਠਗਦਿਸਅਰਦਾਨੇਨੇਪਲਗੀਉਠੀਗਾਉਏਅਥਿਕ
 ਰਿਸਕੀਏਤੁਜਾਇਪਕਾਗੇਇਆਤਿਸਥਲਾਇਪਛੀਓਸੁਖਏ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਕੰਮ ਖਾਟੇ ਕੁਝ ਖਾਧੇ ਕਰ ਆਉ। ਤੁਥ ਮਰਦ ਪੈ ਮਥਾ ਟੇਕੀ ਆਗੇ ਲਤੇ ਪਾਗਾਤੁ
ਟਪਾਇਆ। ਰਬ ਖਾਧੇ ਕਰ ਆਇਆ। ਤੁਥ ਖਾਧੇ ਆਖਿ ਮਾਮਰ ਦਾਨਿ
ਮਾਰਬਾ ਬਖਜਾਇ। ਤੁਥ ਜਾਇਆ। ॥ ਰਾਗੁ ਦਹਿ ਸੁਕੀਤਾ ॥

॥ ਗਾਟ ਦੇਤੀ ਸਚ ਦਿਅ ਨਿਰਗੁਣ ਕੁਕਾਇ।
॥ ਜਬ ਕੁਛੁ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਤਬ ਨੁਰਸਾਹ ਕਉ ਖਬਰ ਹੋਈ। ਜਿ ਜੀਤ ਮੰਤ੍ਰ ਕਿ
ਛੁਨੀ ਚਲਾ। ਨੁਰਸਾਹ ਸਕੁਨ ਫੀਸਰ ਦਾਰਬੀ ਮੇਛ ਲਾ। ਅਸੀ
ਖਾਮਰੁ ਬਰਕਾ ਗਾਟਾਂ ਕੇ ਕਰੁ ਆਈ। ਆਇ ਕੇ ਲਗੀ ਮੰਤ੍ਰ ਜੀਤ ਕਰਾਇ
ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਧੋਲਿਆ। ॥ ਸਬਦੁ ਰਾਗੁ ਸੁਹੀ ਵਿਚ। ॥ ਮੰਦੁ ਕੁ
ਚੋ ਜੀਅ ਆਵਾਇ ਮੰਦੇ ਸਨੇ ॥ ॥ ਤਬ ਨੁਰਸਾਹ ਕੀ ਮੰਤ੍ਰ ਕਰ ਬ
ਕੀ। ਕੁਛੁ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ। ਤੁਥ ਕੁਛੁ ਕੀਤਾ ਸਜੀ ਗਾਨਾ ਪਾਇਆ ਮੁਹੁਤ ਲੇ
ਕਰ ਰਹੀ। ਫੁਲ ਕੀ ਅੰਤੁ। ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਲਿਗੀ। ਨਚਣ ਗਾਵਣਾ ॥

॥ ਥਾਥੇ ਕਹਾ ਮਰਦ ਨਾ ਮਾਰਬਾ ਬਖਜਾਇ। ਤੇ ਬਜਾਇਆ।
ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਫੀਤਾ। ਤਾਲ ਮਦੀ ਰੇ ਪਟ ਕੇ ਪਾਟਾ।
॥ ਤੁਥ ਜੋਰ ਸਾਥੇ ਕਹਾ ਦੇਤਾ। ਗਲਿ ਮਸੀ ਉਗਰੀ ਮਾਂ। ਜਾਂਗਰੁ
ਏਹੁ ਸਾਥੇ ਕਹਾ ਦੇਤਾ। ਤੁਥ ਨੁਰਸਾਹ ਕਹਾ ਮਾਜੇ ਆਇਆ ਨਾਲਿ ਮੇਹਾਂ ਤਾਂ ॥

ਤਬ ਅਨੇਕ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਮਾਇਆ ਲੇਲੀਆਂ ਮਾਇਆਂ ਪ੍ਰੋਤੀ ਹੀ ਰੇਜਾ ਹਰਮ
ਇਨਾ ਰੁਪਾ ਰੁਪਾ ਕੀ ਪੁਰਾਣੀ ਪੁਰਾਣੀ ਕੀ ਦਸ ਰੁਪਾ ਮੇਂ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ
ਤਬ ਲਾਗੀ ਧੋਨ ਤੀ ਕਰ ਨਿਜ ਬਣਵ ਬੁਝਿਹੁ । ਤਬ ਦੇਵਰਾ ਅਰੁ ਹੋਸੀ ਮਾਇਆ
ਬੁਝ ਜਾਇਹੁ । ॥ ਗੁਰ ਗਤਿ ਕਿਹੁ ਕੀਤਾ ॥ ॥ ਮਿਅਸੂਰੀ ਏ ਮਾਨੁ ਰਾਇਹੁ
॥ ਤਬ ਗੁਰੁ ਜੀ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਇਆ ਪ੍ਰੀਤ ਪਾਨਾ ਪਾਇ ਕੈ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਇਆ
ਜੀ ਗਤ ਬਿਰਹੇ ਦੇਹੀ । ਮਾਇਆ ਮੇਂ ਮਿਥੇ ਪਾਨਾ ਕੀ ਉਕਰ ਉਤਰੇ । ਤਬ ਪ੍ਰਥਮ
ਮਾਇਆ ਵਾਰੀ ਗੁਰੁ ਕਾਰੀ ਕੈ । ਇਸ ਦੇ ਮੇਰੇ ਪਾਨਾ ਉਤਰੇ । ਤੇਤੁ ਗੁਰੀ ਗਤ ਹੋ ਦੇਹੀ
ਤੁਮੀ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਜਪਹੁ ਤਬ ਹੁਮਾਇ ਪ੍ਰੀਤ ਪਾਇ ਮਾਇਆ ਪ੍ਰੀਤ ਕੀ ਹੋਈ ਮਾਇਆ
ਮੇਲਹੁ ਦਾਹ ਗੁਰੁ ॥ ॥ ॥ ਤੁਥ ਬਾਬਾ ਉਕਰ ਦਿਹਾ ਗਤਿ ਮਾਇਆ ਦੰਯ
ਦਾਉ ਦਿਅਸਾ ਦਿਹ ਗਾਇ ਮਾਇਆ ਜਾਗੀ ਬੈਠਾ ਗਤਿ ਕਰੁ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੀ ਮਾ
ਗੀ ਮਾਨਾ ਲਿਖਾ ਦੇਵੇ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਰੁਪਾ ਰੁਪਾ ਧੀ ਰੀਤ
ਪਤਲਾ ਗੀ ਰੁਹਾ ਤਬ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਪ੍ਰੀਤ ਕੀ
ਤੁਮਾਇ ਉਜਾੜ ਦੇਹ ਪਾਇ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਉਤੀ ਗਾਇ ॥ ਤਬ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰੀ
ਤ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ
ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ
ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ
ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ

ਜੇਹਿਅਸਾਚਾਰੇਕੁਮਗਸੇਈਤਬਮਰਦਾਨਮੁਹਚਕਕੇਪਰਹਿਅਸਾ
ਤਬਪਾਣੀਕਾਰੂਪੁਹਿਅਪਾਟਾਬੀਨਿਅਸਾਇਅਸਾਲਗਾਪਾਣੀਬਰਸ
ਇਪਰੁਬਾਬੇਤੇਦੁਰਬਰਸੇਤਬਗੁਰੂਕਹਿਅਮਰਦਾਨਿਅਸਾਮੁਹਓਪਾਟੂਓ
ਥੇਠੁਰਬਾਬੁਬਜਾਇਤਬਮਰਦਾਨਾਉਠਥੇਠਾਰਬਾਬੁਬਜਾਇਓਮੁਹ
ਗਗਮਾਰੂਕੀਤਾਮਬਦੁਤਰੁਪਧਰਤੀਅਥਾਸਨਿਤਰੁ
ਤਬਦੇਤਕਾਰੂਪਧਾਰਮਾਇਅਚੋਟੀਅਸਮਾਨਨਾਲਕੀਤੀਅਸੁ
ਮਜੇਹੁਜੇਹੁਨੇਮਾਦੇਤੁਓਤਿਓਪਟਦਾਜਾਦੇਤਬਹਥਿਜੇਤੁਪਰੁਹੋਇ
ਅਸਾਅਸਾਥਿਓਸਜੀਕਛਤੁਮਲੇਹੁਮੇਰੀਅਗੀਅਗੀਦਿਚਚਲਹੁਤਬ
ਗੁਰੂਪਾਇਅਸਾਤਓਪਸਕੇਅਹਾਮੇਰੇਪਾਸਸਤੁਕਿਓਹੋਜੇਅਪਹੁ
ਤੁਮੇਤੀਅਸਾਂਦੇਮੇਦਰੁਓਸਾਰੁਹਾਮਤੇਰਤਨਾਦਸਜਰੂਓਕਰੀਅਗਾਰਚੇ
ਦਸਦਸਲੇਪੁਦੇਅਸਾਗੁਬਗੁਰੂਕਹਿਅਸਬਦੁਸੀਰਾਰੁਹੋਇਚਮੇਤਮੰਦਰ
ਓਸਹਰਿਤਬਫੇਰਕੇਜੇਹੁਗਮਾਥਿਅਸਾਜੇਜਦੇਹਰੁਹੋਟੀਧਰਤੀਕਰੁਹਾ
ਪਲਪਲਾਲਾਦਸਜਰੂਓਕਰੁਹਾਇਦੁਹੀਅਸਮੇਹਟੀਅਸਾਇਅਸਾਦਾ
ਤਬਦੁਜੀਪਓਤੀਅਸਾਦਾਤਬਗੁਰੂਤੀਹੋਤਬਕਰੁਹਰੁਕਰੁਹੀ
ਅਸਾਜੇਜੀਓਤੁਨਾਹੀਕਿਦਾਤਹਮੇਰੇਜੇਹਿਦੇਮਾਦੇਗੁਪਤਧਰਤੀਦਿਚ
ਤਬਤਕੇਗਾਜਾਇਕੇਕੇਹੋਤੀਪਓਤੀਕਰੁਹੀਮਿਧੁਰੁਮਿਧਾਧੁਰੁ

ਤਬ ਕਲਜੁਗੁਰੂ ਮਾਸਾ ਤਾਨੇ ਦੁਹਰਾ ਕਰ ਰਹਾ ਤਬ ਚਿਥੀ ਪਿਛਿ ੨੦
ਕਹੀ। ਸਲਤਾ ਨਹੇ ਮਾਮੇ ਲਲਕਾਰਾ ॥ ਤਬ ਕਲਜੁਗੁ ਪ੍ਰਦੁਖਵਾਇਤੀ
ਆਇ ਪੰਗੀ ਪਾਇ ॥ ਮਾਮਾ ॥ ਚਿਥੀ ਪੁਜੀ ਮੇਰੀ ਗਾਤਿ ਚਿਥੀ ਕਰ ਰਹੇ ਫੇਰੀ ॥
ਤਬ ਗੁਰੂ ਆਖਿ ॥ ਮਾਮੇ ਗਾ ਸਿਧੂ ਕੋ ਮਾਮੇ ਰੋ ਫੇਰੀ ॥ ਤਿਨ ਦਾਸ ਦਾਸ ॥
ਤਿਹੇ ਫੇਰੀ ॥ ਤਬ ਕਲਜੁਗੁ ਪੰਗੀ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰੂ ਕਾ ਬੈਥਿ ਦਾਸੀ ॥

੨) ॥ ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਉਧਰ ਰਹੇ ਫੇਰੇ ॥ ਮਾਮਾ ਚਿਥੀ ਕਹੀ
ਨਗਰ ਪੁਗਾਟੇ ॥ ਜਾਂ ਦੇਖ ਨਤਾ ਰੁਖ ਬਿਰਖ ਮਨੁ ਸਿਮਰਦ ਰਿਆਟੇ
ਪਰਤੀ ਸਾਰੀ ॥ ਤਬ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖ ਕੇ ਕੁੰ ਮਾਨੁ ਗਾਇ ॥ ਮਾਮਾ ॥ ਚਿਥੀ
ਮੈ ਬੈਠ ਲੀਏ ॥ ਏਨ੍ਹਾ ਪਲਾ ਮਾਸਾ ਕਦੇ ਨਾਹੀ ॥ ਚਿਥੀ ॥ ਤਬ ਕਲਜੁਗੁ
ਗੁਰੂ ਆਖਿ ॥ ਮਾਮਰਦਾਨੀ ॥ ਮਾਏ ਨਾ ਦੀ ਪਾਤਿ ਸਾਰੀ ॥ ਚਿਥੀ ॥ ਕੋਈ ਸਾ
ਜੀਗਾ ॥ ਚਿਥੀ ॥ ਜੇ ਕੋਈ ਜਨਾਵਰ ਦਾ ਬਚਾਹੇ ॥ ਚਿਥੀ ॥ ਪਾਜਾਵਾਨੀ ॥ ਅਤੇ
ਕਿਸੇ ਸਾਪ ਪੰਥੀ ਦਾ ਬਚਾਏ ॥ ਚਿਥੀ ॥ ਤਾ ਪਾਇ ਜਾਵਾਨੀ ॥ ਪਰ ਤੇਰੇ ਕੋਈ ਨਹੀ
ਮਾਵਦਾ ॥ ਤਬ ਮਰਦਾਨਾ ਮਰਜੁ ਕੀਤਾ ॥ ਮਾਮਾ ਚਿਥੀ ॥ ਮੈ ਪੈ ਕਦੇ ਕੋਈ
ਮਾਮਾ ॥ ਚਿਥੀ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ॥ ਮਾਮਾ ॥ ਮਰਦਾਨੀ ॥ ਮਾਮਾ ॥ ਚਿਥੀ ॥ ਨਾਇ
ਕੋਰਾ ਜਾਚਾ ॥ ਮਾਮਾ ॥ ਚਿਥੀ ॥ ਨਾਇ ॥ ਪਰਤੀ ॥ ਮਾਮਾ ॥ ਚਿਥੀ ॥

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਸੇਖਰੀ ਦੁਪਟਾ ਤਬ ਸੇਖਰੀ ਦਰਤਿ ਅਜੀਓ ਮੇਰੀ ਕੀ ਮਾਮ ਜਾਨ
ਭੀ ਅਗੰ ਪਦੁਪਰੰ ਤਬ ਸੇਖਰੀ ਦਰਤਿ ਅਜੀਓ ਮੇਰੀ ਕੀ ਮਾਮ ਜਾਨ
ਜੀ ਅਕੀ ਮੁਕਤ ਹੋਈ ਤਬ ਸੇਖਰੀ ਦੇਸੁ ਅਜੀਓ ਮੇਰੀ ਕੀ ਮਾਮ ਜਾਨ
ਸਬਦ ਕੀਤਾ ॥ ਮਿਲ ਅਤਿ ਮੁਤਿ ਪਦੁਪਰੰ ਤਬ ਸੇਖਰੀ ਦੇਸੁ ਅਜੀਓ ਮੇਰੀ ਕੀ ਮਾਮ ਜਾਨ
ਦਨਾ ਜੇ ਸੇਖਰੀ ਦਰਤਿ ਦੇਵ ਨਿਸੇ ਆਖੇ ਮੇਖਾ ਧੀਰੁ ॥ ਮਤਿ ਪਲਿਤੀ ਬੀਧੀਹੁ ਤਬ ਸੇਖਰੀ
ਸਾ ਦੇਸੁ ਬਿਅੰ ਲੋਕਾਂ ਮਾਧਿਅਾ ਹੋਈ ਦੇ ਪੁਦਾਇ ਕੇ ਤੁਰੇਈ ਉਸੀ ਦੇ ਸਕ ਕੁਨੁ ਮਾਰ
ਭੀ ਅਜੀਓ ਮੁਕਤ ਹੋਈ ਜੇਰੀ ਕਾਠ ਕੀ ਹਿਸਾ ਜੇ ਕੋਈ ਦੇਰਾ ਪੈਤਾ ਆਖਦਾ
ਹੈ ਮੇਖਾ ਧੀਰੁ ਮਾਹੁ ਪੋਲੇ ਬੀਧੀਹੁ ਤਬ ਸੇਖਰੀ ਹੋਟੀ ਕਾਟ ਕੀ ਸੁਟਿ ਪਾਈ ॥
ਅਧਿਓ ਸੁਇਕਟਾਰੀ ਕੁਨੁ ਮਾਧੇ ਦਾਸ ਦਰਗਾਜੇ ਇਤੁ ਮਿਸਤਾਇ ਪਾਈ ॥
ਅਤਿ ਮੇਰਾ ਗਾਨਾ ਕੀ ਮਾਹੁ ਪੈਤਾ ਤਬ ਸੇਖਰੀ ਦੇਸੁ ਅਜੀਓ ਮੇਰੀ ਕੀ ਮਾਮ ਜਾਨ
ਯਾਵੀਤਾ ਸਾਧਾ ਕੋਲਿ ਮਾਸੇਖਰੀ ਦਾਤੁ ਮਾਹਿਦੁ ਪੁਦਾਇ ਸਹਿਓ ਪਰਤੁ
ਪੀਕਰਾ ਤਬ ਦਿਦ ਯਾਵੀਤਾ ਗਲਾ ਮਿਲੇ ॥ ਸਬਦ ਕੀਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ
ਅਦੁਰੇ ਟੇਗਾਨਿ ਮਿਲਾ ਮੇਕ ਸਹੇਲ ਨੀ ਮਾਧਾ ॥ ਏਕ ਮੰਜੀ ਮਾਤਾ ਦੇਸੁ

ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਘਾਨਿ ਸੰਤ ਹਰਿ ਚੰਦ ਨ ਸੰਤ ਸੁਪੈ ਨਾ ਸੰਤ ਸੰਗ ਪਾਹਿ
 ਲੀਭ ਗਾਤਿ ਦੁਤੀ ਕਥਾ ਹਰਿ ਸੰਤ ਨਾ ਸੰਤੀ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਨੇ
 ਕਰੈ ਕਪਟਤ ਜਗਨਾ ਚਤੁਰਥ ਸੰਤ ਨ ਸੰਗ ਮਿਲਹ ਰਿਗੁਨ ਕਥੇ
 ਮਹਾਨਾ ਪੰਚਮ ਹਰਿ ਸਮ ਜਾਨ ਗੁਰ ਸੇਵੈ ਚਰਨ ਅਨੁਪਾ ਖਸਟ ਮ
 ਪੁਨਯ ਮਨੋ ਮਕਰ ਪੁਜੈ ਸੰਤ ਹਰਿ ਰੂਪਾ ॥ ੬ ॥ ਜਪੈ ਸੰਤ ਅੰਗ ਸਚਤ
 ਸਪਤ ਮਾ ਅਸਟ ਮੋਹਾ ਸਕੁ ਭੁਤ ਨ ਮੇਜ ਨ ਹਰਿ ਭੁਗਤ ਫਿਰੈ ਮੇ ਅਰਿ
 ਨੇਹਾ ॥ ਤੇ ਸੰਤ ਤਤ ਬਿਚਾਰੈ ਕਰੈ ਨਿਰੰਤਰ ਚੰਦ੍ਰਾ ਏਹ ਬਿਧਿ
 ਪਾਭਗਾਤਿ ਗੁਰ ਮੰਗ ਦਕਹ ਹੈ ਨੀਤਾ ॥ ਅਕਚਤਾਰੀ ਹਰਿ ਕੀ ਭਿ
 ਤਿ ਮਹਾ ਸੇਵਿ ਹੰਗ ਉਡਾਇ ॥ ਪਾਵਨ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਗਿਰਖਾ ਲਕਥਾ ਹਰਿ
 ਰਾਇ ॥ ॥ ਅਸੁ ਮਤ ਕੁਦਾਰੇ ਖੋਜਿ ਭਗਤਿ ਨੈਨ ਗਿਅਨ ਬੇਰਾਗ
 ਖੋਜ ਭਾਵੈ ਗੁਰ ਮੰਗ ਦਲੀਭ ਗਤਿ ਮਨੁ ਭਾਗਾ ॥

॥ ਬਿਚਤਿ ਫਾਲ ਅਸਾਰਿ ਮਾਨ ਮਦਲੋਤੁ ਮੋਹ ਰਿਖ ਮਾਰ ॥
 ਜੋ ਪਾਈ ਅੰਗ ਦੁਗਤ ਮਾਤ ਮਾਨੁ ਭੈ ਦੁਆਰਾ ॥ ॥ ਚੰਦਰ ਹਰਤ,
 ॥ ਕਾਥਿਤਾ ॥ ॥ ਲੋਖ ਮੀਰੁ ਬਾਧਿ ਮਨਿ ਭੂਤ ਕੇ ਸੁਤ ਕਮਣ ਵੇਗਾਰ ॥
 ਕਲਪ ਬਿੰਦੁ ਸੰਖ ਸੁਬਚਨੁ ਹੈ ॥ ਮੇਰਾ ਵਤ ਉਦਮ ਪ੍ਰਤੀਤ ਰੰਤੁ ॥
 ਦੋਬਿ ਪੁਰਾ ਮਧਨ ਨਿਰਜਰਾ ਸੁਧਾ ਪ੍ਰਮੇਦ ਪਾਨੁ ਹੈ ॥ ॥ ਧਿਅ ਮਾਨੁ ਚਾਪ
 ਪ੍ਰਮਰਤੀ ਮਦਰਾ ਵਿਵੇਕ ਬੈਦ ਸਾਧਾ ਵਚੰਦ੍ਰ ਮਾਤੁ ਰੰਗ ਰੂਪ ਮਨੁ ॥
 ਚੰਦਰ ਹਰਤ ਨਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਏ ॥ ਮੰਗ ਦੁਗਰ ਗਿ ਮਾਨੁ ਕੋ ਉਦੈ ਤਪਦ
 ਸਿੰਧ ਕੋ ਮਥਨੁ ਹੈ ॥ ॥ ਪੁਰਖ ਪੁਰਤੀਰਥ ਤਪਨਾ ॥ ਗੁਰ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਤਾ ॥ ਭਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਮੰਗ ਦਯੋ ਤਪੁਤ ਹਾਹੀ ਕੀਓ ॥ ਅਮਰ
 ਦਾਸ ਤਪੁਰਦੁ ਰੁਲੀਓ ਤਾ ਤੇ ਨਾ ਮਤਾਸਤਾ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤ
 ਨਾਸਨੁ ਕੋ ਜੇ ਉਹ ਰਿਨਾ ॥ ਗੁਰ ਮੰਗ ਦਤ ਹਾਕੋ ਤਕ ਕੀ ਨੋ ਭੁਗ
 ਮੋਖ ਜਗ ਕੋ ਵਰਦੀਨੋ ॥

ਅਮਰਦਾਸ

॥ ਮੇਖਕਰਾਹਰਚਾਇਕਤੀਰਬਸੀਦਰਪਾਵਕੁਜਾਹਰਦਰਾਸੀ॥

॥ ਪਾਵਕੁਪਾਵਕੁਜਾਪੁਜਪੇਜਪੁਰੇਇ॥ ਇਕਾਗਰਪਾਪਾਬਿਨਾਸੀ॥ ਮੇਜ

ਨਗੀਤਰੇ॥ ਇਹਜੇਸਿਖਸੀਪਰਮੇਖਲਹੈ॥ ਭੁਵਨਾਸੀ॥ ਅਮਰਗੁਰੂ

ਸੁਭਾਸੁਰਚਾਇਹਬਾਵਲਤੀਰਬਹੈ॥ ਸਿਵਕਾਸੀ॥

॥ ਗਰਿਓਸਦਾਸੀ॥ ਮ੍ਰਿਤਕਾਇਪੁਰਨਾਸੀ॥ ਮ੍ਰਿਤਲਹਰਿਓ॥ ਠੀਮਾਪਿਨਾਸੀ

॥ ਅਜਾਤਾਹਿਕੀ॥ ਮਾਪਨਾਸਤਜਿਓ॥ ਮਾਪਨਾਸਤਰੀਕਾਵਾਸੀ

ਦਾਨਦੀ॥ ਠਲਹੈ॥ ਤਿਹਰੀਪਰਜਿਓ॥ ਠਲਹੈ॥ ਕੁਲਖੇਰੁ॥ ਦਿਵਾਸੀ॥

ਰਮਾ॥ ਸੁਗੁਰੂਤਾਲਰਚਾਇਹਾਸੀ॥ ਮ੍ਰਿਤਸੁਰਹੈ॥ ਸਿਵਕਾਸੀ॥

॥ ੫ ॥ ਜੇ ਗੁਰਅਰਜਨਕਰਤਾਪੁਰਖਪੁਰਕਰਤਾਰਮੇਥਾਨ॥

ਤਹਾਖੇ॥ ਠੇਕੇਤਕਰੀ॥ ਏਕੋਗਾਮੇਖਦੀ॥ ਏਕਾ॥ ੬੩ ਬ੍ਰਹਮ

ਹਿਸਟਦੇਖੇ॥ ਸਦਾਤਜੇਬ੍ਰਹਮਾਧਿਰਾਜ॥ ਗਰਿਓ॥ ਵਿੰਦਪੁਰਗਰਿਓ

ਵਿੰਦਸਾਹਿਜਨਕੀ॥ ਜਿਓ॥ ੭ ਜੇ ਨੀਰਤਪੁਰਗਰਿ

ਗਇਗਰਕੀਰਤਕੀਇਹਖਾਨਾ। ਤਹਥੈਠਕਤਕਕੀਇਥੇਗਮੇਖ
ਦੀਇਦਾਨਾ। ॥ ਦੇਹਮਾਭਿਮਾਨਮੁਲਦੁਖਮਾਨਾਕਰਮੇ
ਹਕਾਮਲਪਛਨੇ। ਸੁਗਰਿਨਚਕਿਕਰਮਨਿਕਰਜਾਵੇ। ਭੁਗਸੁਗਗਿਕਿਰ
ਸਸਮੈਆਵੇ॥ ੧ ॥ ਸਸਤੇਗਿਰੇਸੁਧਾਮੇਜਾਹੀ। ਗਗਿਰਸੁਧਾਤੇਮੰਨਿਮਾ
ਹਿਸਮਾਹੀ। ਚਾਖਪੁਕਾਰਨਾਜਹੈਜੇਈ। ਭੁਗੇਪੁਰਖੁਜਗਤਿਮੇਸੇਈ॥
॥ ਜੇਤੋਗੇਇਨਾਨਾਸੁਖੇਖੇਰਕਤਨਰਮੇਹੋਇ॥ ਰਿਤਵਤਨਾਰੀਯੋਨਿਮੇ
ਸਿਰੇਜੇਸੁਖਯੋਇ॥ ਜੇਨਿਕਤਿਮੇਮਿਲੇਜਬਹੀ। ਜਰਮੁਲਯੇ
ਟੇਤਾਕੇਤਕਹੀ। ਦੇਨਏਕਹਿਮੁਕਲਿਲਿਹੋਈ। ਰੁਦਮਰੂਪਹੋਇ
ਮੁਨਿਸੇਈ॥ ਪਾਂਚਰਾਤਮੇਬੁਦਬੁਦਾਕਾਰਾਹੋਵੇ। ਭਜਗਰਤ
ਮੁਸਾਰਾਦਾਸਿਨਿਸਿਰੇਵੇ। ਸਾਮਕਾਰਾ। ਭੁਰੇਣੇਹੁਪੁਨਿਪੇਖਮਤ੍ਰ
ਰਾਗਾਤਪਚੇਸਜਾਹੁਪੁਨਜਬਹੀ। ਅੰਕਰਹੋਇਤਾਤੋਤਬਹੀ
ਕੀਵਾਸਿਰਪੁਨਹੋਇਸਕੰਧਾ। ਪ੍ਰਸਾਟੇਵੇਸਪੁਨਉਦਰਕਬੰਧਾ॥
ਮਾਮੁਖਿਏਵੇ। ਜਿਨਜਬਹੀ ਪੰਜਪਕਾਰਾਮੰਗੀ। ਤਿਹਤਜਹੀ॥

॥ ਪਾਣਪਾਇਪਾਰਸਕਾਇਜਾਨ ਜੁਗਲਮਾਸਬੀਤੇਹੋਇਭਾਨਾਹੋਇਭੀ
ਤਤੀਨਜਬਮਾਸਾਮੰਗਲਿਸੰਧਸਰੋਇਪ੍ਰਕਾਸਾਚਾਰਮਾਸਜਬਜਾਇ
ਬਿਲਾਇਆਤਬਮੰਗਲਉਪਜੈਨਖਰਾਈਨਾਸਾਕਰਨਿਨੇਨਲੋਜੇਤੋ
ਪਾਂਚਮਾਸਮੇਰੋਵੇਤੋਤੋਦੇਤਿਪਾਂਤਿਨਖਰਾਯਪ੍ਰਮਾਨਪੰਚਮਮਾਸਾਬਿ
ਪੰਚਮਜਾਨ ਖਟੇਮਾਸਾਛਿਹੋਰੀਦੇਹਮੇਸਬਰੀ ਕੰਨਕੋਵਿਵਰਗੁ
ਦਾਇਖਮਖਪੁਨਾਤੁਅਕਾਰ ਸਪਤਮਮਾਸਰਮਾਵਲਕੇਸਾਮਮ
ਦਮਾਤਿਨਮਾਵੇਵਸੁਵੇਸਾਵਧੇਗਰਤੁਤਾਨਿਤੀਤਰੇਸੰਤੀਨਮੇਮਾ
ਸਾਚੇਤੋਨੁਹੋਈ) ਮਾਤਖਾਇਜਲਪਾਨਜੇਤਾਰੇ ਰਸਜੁਬਿ
ਸਾਲਾਨਾਤੁਨਾਲਕਰਿਤੋਗਾਹੀਗਰਤੁਮਾਰਿਵਰੁਖਾਲਾ
ਜਿਕਿਲਵੇਸੁਖਸੰਪਤਾਗਏਤਾਰਿਵਖੁਹੋਈਨਿਉਓਪ
ਰਤੀਕਉਰਿਵਤੀਜਲੇਮਾਗਾਮੇਸੇਇ) ਬੁਝਿਅਨਕਵੇਖ
ਬੋਰੇਵੇਦਾਨੇਕਵੇਖਗਾਹੀਤਾਰੇਸਤਾਨਿਜਾਰੇਰਹੇਗਾਹੀਦੇਦ
ਗਵੇਰਾਹ

ਭਾਖਾਨਾ ਲਕਸ਼ੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਨਾਮਿਥੀ ਦੁਹਰੀ ਦੁਖਿ ਰਤੀ ਤਪਹ ਛਾਈ ਗਈ ਹੈ
ਦਿਖਾ ਲਗੇ ਦਮਾਤ ਤਹ ਮਾਈ ਪ੍ਰਭੂ ਹੀ ਏਕਾ ਦੇ ਨੇਨ ਮਾਤਾ ਤਹ ਕੀਨਾ ਮਾਜਿਮ
ਮਨੁ ਜੀਰਾ ਖਤ ਮਨੁ ਚੇਨਾ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਮਾਂਗਨ ਮੋਮਾਏ ਜਾਨੇ
ਲਖ ਮਖ ਸਬ ਦਸੁਨਾਏ ਦੀ ਮਾਉ ਤੁਰਿ ਦਿਆ ਲਾਗਿ ਮਨੁ ਸਰਪਾਰੇ ਮਲਮ
ਕਈ ਸੇਵੇ ਨਹੀ ਨਾਏ ਰੁਖ ਆਹ ਬਚਨ ਨਾਥ ਮਗਨਾ ਨੇ ਪੁਰਨ ਪੁਨਖ ਕਰ ਜਾਨੇ
ਸਤ ਖਤੀਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਮਾਰੀ ਕਹਾਂ ਸੀਤ ਕੋ ਬਿਨੁ ਨ ਕੇ ਬਲ ਹਾਰ ਜਾਨੇ ਇਹ ਭਾਵੇ
ਖਕੇ ਲੋਕਾ ਬਸ ਮਾਰੇ ਇਸ ਜੀਰੀ ਨੇ ਤਪਾਟੇ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਫੇਰ ਕਹਾਨਾ ਕਹੁ
ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਮਾਰੀ ਨੇ ਕਕੇ ਇਹ ਬਾਲ ਕਰੀ ਰ ਛਾਈ ਮੇ ਸੁਨਹ ਸੇਨਾਥ ਮੁਖ
ਦਨ ਬਖਾਨਾ ਹਿ ਮਾਈ ਤੁਮ ਕੇ ਨਹੀ ਰਖਾਨਾ ਇਹ ਸੀਤਾ ਅਵਤਾਰ ਹੈ ਮੇਰੇ
ਰਪੋਰੇ ਦਰਸਨ ਕੀ ਮਾਂ ਸੀਤਾ ਕਛੁ ਤੇ ਮਤੁ ਕਰੇ ਤੀਤ ਨਹੀ ਮੰਤ ਅਹਕਰਾਥ
ਕੁਟੇਰੇ ਪਲੋਕੇ ਨਹਰ ਪੁਰਿ ਖਾਪੁਰੇ ਇਸ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਸੀਤਾ ਮਿਰਜਾਦ
ਤਖ ਜਾਗੇ ਪ੍ਰਭੂ ਬਾਲ ਕਾਨਿ ਮਾਈ ਜਾਨੇ ਆ ਬਾਲ ਕੁਕਦੁ ਜਾਨਤਾ ਹੀ
ਸੁਤ ਜਗ ਮਾਰਿ ਮਾਏ ਨਿਮਾਸ ਕਰੇ ਮਨ ਮਾਸਿਨਾ ਗੋਰੀ ਸਿਰਲੀਜੀ ਨੇਰੇ

१) ॥ ਜਬ ਸਤ ਬਰਖ ਕੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੁਯੋ ॥ ਜਾਗੇ ਪਈ ਤੇ ਕੇ
 ਰਨ ਕਾ ਲਾਜ ਹਿਰਿ ਹਰਿ ਦੁਖਾ ਲਾ ਕੁਲ ਪ੍ਰੇਰਤ ਨੀਰ ਬੁਲਾਇ ਕੋ ॥ ਅਬ ਕੇ ਰੋਜ
 ਨੇ ਰਿਕਰਮ ਸੁਤਾ ਦਿਨ ਟਹਰਾਇ ਕੋ ॥ ਭਈ ਇਕੜ ਕੁਲ ਲੋਗ ਬਿਪ੍ਰਸਤਾ ॥
 ਇਕੋ ॥ ਬੇਦ ਗੀਤ ਸਤ ਕਰੀ ਬਿਪਵਤ ਮਨੁ ਲਾਇ ਕੋ ॥ ਜਗਿ ਪਈ ਤਪੜੁ
 ਰਾਇ ਮਾਲ ਪਹਿਰਾ ॥ ਮਾਹਿਤ ਬਹੁ ਸੇਵੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਇਹ ਸਬ ਦੁਸ
 ਨਾਇਆ ॥ ਦਇਆ ਕਪਾਹ ॥ ॥ ਸਭੇ ਲੋਕ ਸੁਣਕੇ ਅਚਲਾ

ਭਈ ਇਸ ਤਤ ਕਰ ਦੇ ਪਾਕ ਕੇ ਰਾਇ ਜੋ ਕਾਲ ਕੇ ਪਰਾਮੁ ਤਿਤਾਰ ਤਿਤਾਰਾ ॥
 ਸਾਧੀ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਕਾਲ ਨੇ ਮੁਲਾਂ ਕੇ ਪਾਰਸੀ ਪੜ੍ਹਨ ਪਾਇਆ
 ਮੁਲਾਂ ਕੇ ਪਰਾਮੁ ਪੜ੍ਹਨ ਕੇ ਲੋਕਾਲ ਜੀ ਚਲੇ ਸੰਗਾ ॥ ਮਕਤਬ ਮੇ ਬੈਠੇ ਪ੍ਰਕਾਸੇ
 ਮਮਿਤ ਮਲਿਕਾ ॥ ੧ ॥ ਚ ਪਈ ॥ ਗਾਇ ਮਨੁ ਤਬ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦਿਆਲਾ ॥
 ਲਿਖਤ ਪੜ੍ਹਤ ਦੇ ਬੇ ਬਹੁ ਬਾਲਾ ॥ ਅਲਫ ਬੀ ॥ ਇਹ ਮੁਲਾਂ ਲਿਖ ਦੀਨਾ ॥ ਪਣੀ ਏਨਾ
 ਕਜੀ ਪ੍ਰਭੀ ॥ ੨ ॥ ਤੇ ਸੁਣੇ ਦਿਆਲਾ ਇਹ ਬਚਨ ॥ ਚਰਾ ॥ ੨ ॥ ਹਿਰੁ ਨ ਲਿਖੇ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

